

Zerwanie polsko-ruskiego rozejmu. Rusini bombardują Lwów.

Kraków, dnia 2 marca.

Biuro Prasowe Komisji Rządzącej donosi:

Dziś (1 marca) Rusini zawiadomili misję koalicyjną we Lwowie, że zrywają rozejm zawarty z wojskami polskimi i o godz. 5 rano rozpoczęły bombardowanie miasta Lwowa.

Komunikat sztabu generalnego.

Galicja wschodnia: Dnia 1 marca o godz. pół do 5 po południu wypowiedzieli Ukraińcy zawieszenie broni. Od 2 marca pół do 5 rano należy się zatem liczyć z podjęciem dalszej walki.

Lwów oczekuje pomocy całego narodu

Lwów. (PAT) Wiadomość o zerwaniu zawieszenia broni rozeszła się szybko po mieście. Ludność ze spokojem oczekuje dalszej walki, wierząc mocno nie tylko w siłę wojska, ale i w pomoc całego narodu.

To, na co opinia polska była przygotowana, stało się. Ukraińcy ogarnięci szałem bojowym i zaślepieni nienawiścią zerwali rozejm i rozpoczęli znowu bombardowanie nieszczęsnego Lwowa. Decyzja ta przesłana została na ręce misji koalicyjnej. Państwa zachodu, które tyle sobie trudu zadały, aby położyć koniec rozlewowi krwi mogły się teraz przekonać, jakże są istotne zamiary hajdamackich bandytów. Jesteśmy pewni, że wyciągną z tego odpowiednio konsekwencje i dadzą odczuć wschodnim pupillom Austro-Prus tę samą siłę, która zgłębła kark Berlina i Wiednia.

Ufni w poparcie koalicji, nie możemy jednak tylko na nią liczyć.

Więść dzisiejsza winna podzalać na nasze czynniki rządzące i społeczeństwo, jak hasło

Koalicja uważa krok Ukraińców za rękawicę, rzuconą całej koalicji.

Lwów. (PAT) Ponieważ Ukraińcy wypowiedzieli na wczoraj rano zawieszenie broni, krok nieprzyjacielskie rozpoczynają się dziś o godz. 6 rano.

W liście, wystosowanym do misji koalicyjnej, zawiadomiła delegacja ukraińska, że z powodów czysto wojskowej natury naczelny wódz wojsk ukraińskich widzi się zmuszony odwołać wstrzymanie kroków nieprzyjacielskich, zawarte dnia 26 lutego. Delegacja ukraińska uprasza, aby nie brać tej odmowy, dotyczącej wstrzymania kroków wojennych między obu stronami, jako odpowiedzi na propozycję wstrzymania kroków wojennych między obu stronami walczącymi z dnia 28 bm. i dodaje, że odczuwając całą wagę i powagę kwestyi widzi się zmuszoną sprawę tę złożyć do definitywnego rozstrzygnięcia swego rządu, który prześle swą decyzję w cztery dni, t. j. w terminie oznaczonym.

Ostatnie ultimatum koalicji.

Na ten list odpowiedziała natychmiast misja

bojowe. Niech się spełnią wyroki dziejów: Krew która się poleje nie z naszej płynąć będzie winy. Teraz już niema wyboru.

Posłijmy liczną armię pod Lwów!

koalicji, oświadczając, że uważa podjęcie kroków nieprzyjacielskich za odmowę zawieszenia broni, skierowaną do wszystkich mocarstw koalicji i że władze ukraińskie ponoszą w takim razie całą odpowiedzialność za dalsze prowadzenie wojny, której zaprzestania te same mocarstwa formalnie zażądały. Zarazem misja zawiadomia Ukraińców, że jeżeli nie cofną wypowiedzenia zawieszenia broni, komisja międzykoalicyjna wyjedzie w niedzielę dn. 2 bm. o g. 11 przed południem ze Lwowa w poślugu parternym o swych barwach, czyniąc wszystkie władze ukraińskie odpowiedzialne za wszystko, co się odtąd mogło wydarzyć.

Ukraińcy pozostawili ultimatum bez o'powiedzi

Lwów. (PAT) Do g. 12 w nocy Ukraińcy nie dali odpowiedzi na postawione im żądania. Dziś rano zatem rozpoczynają się działania wojenne.

Akcja subskrypcyjna „Gońca Krakowskiego” na Pierwszą Polską Pożyczkę Państwową.

Na polską pożyczkę państwową subskrybowali przez „Goniec Krakowski” w dalszym ciągu pp.:

- Aschkenazy Mauryoy, Rzeszów 200 K.
- Bejnarowska Marya Kraków 100 K.
- Federowiczówna Władysława Kraków 100 K.
- Gojeb Stanisław Kraków 100 K.
- K. Y. 100 K.
- Kuglin Wojciech Bachowice 200 K.

- Kolbuszówna Stanisława Kraków 500 K.
- Piątkowski Marian Kraków 2500 K.
- Porębski Stanisław Kraków 300 K.
- Słowik Bronisław Kraków 500 K.
- Szeliga-Lisikiewicz Włodzim. Kraków 100 K.
- Wojtych Felicyan Kraków 100 K.
- Żurek Lucyan Wola Radziszewska 200 K.

Razem 5000 K.
Wraz z ogłoszonymi dotąd 55.500 K.
Razem 60.500 Koron.

Królestwo Polskie pod grozą strajku powszechnego?

Warszawa. (Wręb) Rada delegatów robotniczych postanowiła wczoraj zażądać od przemysłowców wypłacenia wynagrodzenia za dzień strejku protestowego odbytego w dniu 7 lutego. Przemysłowcy odmówili. Rada wobec odmowy uchwalila zorganizować strejk powszechny na całym obszarze Królestwa Polskiego. Dnia rozpoczęcia strejku jeszcze nie ogłoszono.

Sądząc z rozwiniętej agitacji zależy radzie szczególnie na całkowitem unieruchomieniu kolei, telegrafu i poczty, a niemniej na wywołaniu strejku ogólnego oraz w instytucjach miejskich warszawskich, jak: tramwaj, gazownia, elektrownia itp. Komuniści warszawscy agitują za strejkiem, chcąc w ten sposób poprzeć swe dążenia do obalenia rządu.

Ziemie Grodzieńska, Wileńska i Mińska żądają reprezentacji w Sejmie.

(Telegram własny „Gońca Krakowskiego”).

Warszawa. (Wręb) Imieniem sejmiku powiatu białskiego, na zasadzie jego jednomyślnej uchwały, przybyli do Warszawy pp. Wacław Malinowski, Marian Bohuszowski i Antoni Koziełowicz. Złożyli oni na ręce naczelnika państwa i prezydenta ministrów Paderewskiego deklarację sejmiku, stwierdzającą, że postanowienia ordynacji wyborczej, ustanawiające pas graniczny na wschodzie, a obejmujące ordynacją

tylko trzy powiaty, napełniają ludość powiatu białskiego niepokojem. Ludności okręgu białskiego nie łatwo przyszłoby pogodzić się z rolą powiatu granicznego, ciąży ona do Polski pod względem narodowym, kulturalnym i politycznym. Sejmik powiatowy białski, jako reprezentacja ludności tego powiatu, pozbawionej reprezentacji w sejmie ustawodawczym, składa następujące oświadczenie:

Protestujemy przeciwko temu, że wybory do sejmu ustawodawczego nie odbyły się dotąd w powiecie białskim. W sposób stanowczy domagamy się dla Polski granic na wschodzie, któreby utrzymały przy niej Dynaburg i Mińsk. Potępiamy zakusy tych wszystkich czynników, które zmierzają ku temu, aby powiat białski uczynić powiatem granicznym i Wilno odłączyć od Warszawy. Żądamy, aby na wszystkich ziemiach na wschód od Bugu i Niemna była zaprowadzona administracja z ramienia ministerstwa spraw wewnętrznych, taka, jaką zaprowadzono w powiecie białskim i najenergiczniej protestujemy przeciw poddaniu tych ziem ministrowi spraw zagranicznych. Domagamy się dopuszczenia na sejm ustawodawczy przedstawicieli ziemi Grodzieńskiej, Wileńskiej i Mińskiej, które stanowią integralną część Rzeczypospolitej polskiej.

Wojna będzie możliwa dopiero za 30 lat

Waszyngton. (PAT) Wilson oświadczył, że jedynie Niemcy zagrażają pokojowi europejskiemu. Z powodu ogólnego wyczerpania przed upływem lat 30 żadna wojna nie jest możliwa.

Świetny czyn polskich ułanów.

Warszawa. (PAT) Komunikat szt. gen. wojsk polskich z 1 marca: **LITWA I BIALORUŚ.** Grupa gen. Iwaszkiewicza. Pod Słoninem utarczki z placówkami nieprzyjacielskimi. Grupa gen. Listowskiego. Ułani willanowiccy, pod dowództwem rotmistrza Jerzego Dąbrowskiego, odcięli i wzięli do niewoli oddział ułanów bolszewickich. Zdobyto 90 koni z rżędem i 3 karabiny maszynowe.

WOLYŃ. Grupa gen. Śmigłego Rydzki. Obustronna działalność wywiadowcza koło Perespy. W bitwie nad Stochodem odznaczył się kapitan Sutowski.

100 mil. dolarów dla głodnych Europy

Waszyngton. (Ag. Hav.) Wilson podpisał projekt ustawy o kredycie 100 milionów dolarów dla zaopatrzenia głodującej ludności Europy.

Czy wojna ma się na nowo rozpocząć?

Rewolucya na żarty.

Lozanna, dnia 1 marca.

Cała prasa szwajcarska (francuska) poświęca wiele uwagi zajściom na granicy Niemiec. Pod tytułem, który przeczytałeś Sz. Czytelniku w nagłówku tego artykułu — czytamy w „Le Democrate”, iż oburzającym jest, ażeby krew się jeszcze lała codziennie o terytoria, które będą rozdzielone nie w imię siły, lecz w imię prawa. — **Obowiązkiem koalicji jest położyć kres tym oburzającym mordom.** Dlaczego nie wysłano jeszcze do Polski tych 100.000 Polaków, którzy służyli w szeregach sprzymierzonych? Dlaczego odesłano do Stanów Zjednoczonych milion żołnierzy, i wyłączono z nich tych dziesiątków tysięcy zamerykanizowanych Słowian, które mogłyby dopomóc do przywrócenia porządku w Europie centralnej i na wschodzie? **Dlaczego nie zmuszono Austro-Niemców do zwrotu lokomotyw i wagonów, które skradli w Polsce, w prowincjach bałtyckich, w Rumunii i w Serbii, tak, jak to zrobiono dla Francji i dla Belgii?**

Trzeba przyznać, że względem tych krajów koalicja nie wypełniła swego obowiązku. Morały ex cathedra nie wystarczają. Brak skutecznej opieki dziesięciokrotnie powiększył groźbę bolszewizmu u tych narodów, które niedawno jeszcze zdawały się być niedostępne propagandzie leninizmu.

Kiedyż otworzą się oczy dyplomatom zebrałym w Paryżu?

Wszystkie te błędy spowodowały **przebudzenie pangermanizmu wojowniczego.** Najważniejszą rzeczą obecnie jest zmuszenie rządu niemieckiego nie do demobilizacji, lecz do „ponownej” demobilizacji. **Rząd niemiecki musi być ukarany.** Trzeba, ażeby wojska koalicji (nie polskie) zajęły wszystkie terytoria sporne wschodnich Niemiec, jakoteż Szlezwiąg.

CESARSTWO REPUBLIKAŃSKIE.

Oto, co pisze na ten temat p. August Gauvain, pisarz liberalny, posadzony niegdyś przez „Action Francaise” o defotyzm:

„Ujrzymy wkrótce to nowe zjawisko międzynarodowe: **cesarstwo republikańskie.** Socjaliści, konserwatyści i demokraci imperyalistyczni są poprostu substytuowani cesarzowi i monarchom niemieckim. Są oni przejęci tym samym duchem. Mają te same ambicje.

Powinniśmy żądać wycofania wojsk niemieckich z granic Polski pruskiej, zarówno jak z Gdańska i Prus wschodnich, których część należy się Polsce i część Litwie, Niemcom powinno pozwolić się zachować tylko oddziały policyjne. **Nie wolno im będzie zabrać ani materiału wojennego, ani transportowego.** Wobec tego, jak Niemcy obdarli znaczną część Europy, to chyba nie jest zbyt wygórowane to żądanie, by nie zabierali z sobą tego materiału z krajów, które będą musieli opuścić.

Niemieckie naczelne dowództwo — jeszcze nie wyleczyło się z buty.

Berlin, dnia 1 marca.

Półurzędowo donoszą tu, że przed odnowieniem układów o zawieszeniu broni, naczelne dowództwo zwróciło się do rządu Rzeszy z żądaniem, by stanowczo nie przyjął warunków, po-

Niem. Czechy nie będą należały do państwa czesko-słowackiego?

Wojska koalicji obsadzą sporne tereny.

Zurych, dnia 1 marca.

„Neue Zurichher Zeitung” donosi, że na konferencyach w sprawie Czech niemieckich, odbytych przez miesiąc luty w Bernie, amerykańska delegacja gospodarcza postawiła wniosek, by **sprawa przynależności Czech niemieckich do państwa czesko-słowackiego pozostała w zawlo-**

stawionych przez koalicję. Wszystkie jednak czynniki polityczne, a więc tak rząd, jak i przywódcy partji, wypowiedzieli się przeciw żądaniu naczelnej komendy, która musiała się zadowolili papierowym protestem.

szczeniu aż do wyniku plebiscytu w tych okolicach. Delegacja amerykańska proponowała dalej, aby **sporne tereny obsadziły wojska amerykańskie i angielskie.** Delegacja angielska poparła ten wniosek, a zgodziła się także po pewnym wahaniu delegacyi francuskiej.

Dwa listy.

SPRAWIEDLIWOŚĆ DZIEJOWA. — ROSYJSZY EMIGRANCI. — WYSPY KSIĄŻĘCE. — „NIGDY” BURCEWA. — BOLSZEWICY DO WILSONA. — LIGA NARODÓW, CZY SPÓLKA AKCYJNA?

Paryż, dnia 1 marca.

Przez długie lata rzesze tułaczy polskich po heroicznych lecz bezskutecznych walkach, stoczonych o wolność kraju, szukały schronienia

za granicą. Francja zwłaszcza i Paryż były tem środowiskiem, gdzie się skupiały najliczniejsze gromadki wygnańców naszych, pukając naprzód do wrót dyplomatycznych gabinetów dla uzyskania sprawiedliwego rozwiązania sprawy polskiej.

Dziś odwróciła się karta dziejów i **role się zmieniły.** Polacy zasiadają w gronie przedstawicieli narodów europejskich, jako wolni z wolnymi i równi z równymi, całe rzesze natomiast emigrantów rosyjskich ściągają do Paryża, szukając naprzód oparcia, nie przeciw obcemu

wrogowi, który kraj ich najechał, lecz przeciw rozpętaniu najdzikszych instynktów własnych rodaków, wywołanego co prawda długoletnią ciemnotą, w jakiej utrzymywały naród rosyjski sfery rządzące. Dziś z kolei Rosyanie pukają naprzód do wrót gabinetów dyplomatycznych i nie znajdują dla spraw swych należytego zrozumienia. Ostatnie zaproszenie bolszewików z inicjatywy Wilsona i Lloyd George’a na wspólną konferencję z innymi stronniczwami Rosji, wywołało **oburzenie i gorzkie rozczarowanie** wśród całej kolonii rosyjskiej. Wszystkie bez różnicy koła wystąpiły z całym szeregami protestów, którymi zasypywane są obecnie pisma paryskie.

List otwarty Burcewa, ogłoszony pod hasłem **„Nigdy”,** jest najbardziej może znamienitym wśród tej powodzi deklaracji.

„Konferencja paryska — pisze Burcew — zaprasza nas na wyspy Książęce, abyśmy zasiadli z bolszewikami przy zielonym suknie dookoła wspólnego stołu i rozpoczęli z nimi układy. Jedyna odpowiedź, jaką my Rosyanie dać możemy na takie zaproszenie, jest okrzyk: **Nigdy.** — Z bolszewikami spotkać się możemy chyba w sali sądowej, gdzie zbrodniarze ci zasiadają jako oskarżeni dla wysłuchania wyroku. W oczach naszych bolszewicy są zdrajcami ojezycznymi, złodziejami, mordercami, którzy chodzą rumiem od krwi, a gdyby mieli trochę wstydu, to i od hańby, jaką ścigali na Rosję. Zasiadanie przy wspólnym z nimi stole znaczyłoby tyle, co układy Abla z Kaimem, ofiary z mordercą, zdraźdzonej z tymi, którzy ich zdradzili. Rosyanie nie pojedają na te układy, mogą tylko sobie zastrzódz prawo protestu przeciw nim wobec konferencji. W dalszym ciągu swego listu Burcew stwierdza jeszcze, że Wilson i Lloyd George biorą na siebie olbrzymią odpowiedzialność z powodu tego zaproszenia i że dzięki nim plaga bolszewizmu rozszerzyć się może po całej Europie. Tak surowo ocenia bolszewików Włodzimierz Burcew, który sam przecież jest także przedstawicielem skrajnych kierunków.

Drugim ciekawym dokumentem, który również obiegł niedawno prasę paryską, jest list otwarty bolszewików do Wilsona, utrzymany w tonie prowokacyjno poufałym, któryby dowodził, że bolszewicy nie czują zbyt wielkiego respektu dla powagi arbitra narodów.

Panie prezydencie!

Chcielibyśmy przedewszystkiem dowiedzieć się, co pan rozumiesz przez ligę narodów, skoro pan żądaś niepodległości Belgii, Serbii i Polski: to chyba w zamiarze, aby masy ludowe objęły administrację tych krajów; dlaczego nie żądaś pan tego samego dla Irlandji, dla Indji, Egiptu i wysp Filipińskich.

Jeśli pan w zasadzie zgadzasz się z nami i jeśli chodzi tylko o drobne rozbieżności i różnice, to możemy rozpocząć układy. Wszak zawarliśmy pokój z cesarzem Wilhelmem, dla którego nie miałeś pan z pewnością więcej względów, jak my dla pana. Proponujemy więc, abyś pan rozpatrzył z aliantami swymi następujące punkta:

1) Czy rządy francuski i angielski przestaną wreszcie domagać się od Rosyan ustawicznego rozlewu krwi i czego za to żądają?

Cesarz Wilhelm w Krakowie.

(4) Wypadki wojenne sprowadziły wśród setek tysięcy mieszkańców z najodleglejszych zakątków byłej Austrii czy Turcji w dostojne mury naszego grodu również i dumnego niegdyś władcy Niemiec, dziś drżącego o swe marne życie, banitę Wilhelma II. Wówczas, a działo się to za czasów bezprzykładnego w dziejach panowania generałów austriackich, nie wolno było prasie podawać szczegółów przyjazdu „Wilusia”. Obawiano się, by przypadkiem nie urządzono zamachu na „cenne” życie jego — bo cóżby się stało wówczas z spodziewanym panowaniem krzyżactwa nad światem!

Dziś gdy centralne trony rozsypały się w gruzy — wydobywamy z archiwum redakcyjnego „akta dotyczące samodzielnicy Wilhelma” i dzielimy się z czytelnikami. Szczegóły z pobytu Wilhelma na Wawelu otrzymaliśmy od p. arch. Skawińskiego.

Zapowiedź wysoko „postawionej osobistości”.

Z końcem sierpnia 1915 r. zjawił się w biurze zarządu król. zamku na Wawelu zażywny jego — w mundurze szofera i z wielce tajemniczą miną oznajmiając, że w najbliższych dniach przybędzie na Wawel „wysoko postawiona osobistość”, która prawnie incognito zwiędzić roboty około odbudowy zamku, tudzież katedrę, groby królewskie, skarbiec itp.

Obiecujące te zapowiedzi nie zrobiły zbyt wielkiego wrażenia na członkach zarządu, czem

tez ów szofer wielce się zgorszył, lecz w czasie trwającej wówczas europejskiej zawieruchy, odbywały się te pielgrzymki „wysoko postawionych osobistości” bardzo często.

Był np. w dniu 7 paźd. 1914 oślawiony Hindenburg ze swym adjutantem, zaś 10 stycznia 1915 ówczesny następca tronu austr. obecny eks-cesarz Karol w towarzystwie szwagra ks. Parmy i tyłuż innych książąt, książątek i królików niemieckich.

W kilka dni po odwiedzinach owego tajemniczego szofera przybył do Krakowa w drodze na wschód Wilus z całym swym sztabem. Mimo, że wizyta ta miała mieć charakter incognito, pyszalkowaty kaizer kazał się wieść przez ruchliwe ulice miasta — niby to dla zwiedzenia miasta, w gruncie rzeczy dla pokazania Krakowianom, kogo to ich stary gród gości!

Przygody Wilhelma w Krakowie.

Wydarzały się też ciekawe a wielce niemiłe dla „wysokiego gościa” epizody.

Ulicą Basztową mknęły szeregi samochodów; na czele tej barwnej kawalkaty (cesarz i towarzyszący mu oficerowie ubrani byli w mundury galowe) posuwało się auto, w którym siedzieli oficerowie austriaccy. Gdy cały ten pochód zbliżył się ku ul. Dunajewskiego, a zwłaszcza ku kawiarni u wylotu ul. Karmielickiej — gdzie zazwyczaj koncentruje się spora liczba ludzi — auta zwołnily — a na przedzie jadący oficerowie żywo gestykulując, w kierunku siedzących w ogródkach kawiarnianych, i krzycząc: cesarz jedzie! wstać! hurra i t. p. „sympatyczne” okrzyki usiłowali zachęcić Krakowian do owa-

cyjnego przywitania przejeżdżającego „bundesgenossa”. Ku niemałemu przerażeniu nikt nie wstał, nikt nie uczcił „miłego gościa”. A że przyjęcie to dotknęło samego cesarza, świadczy o tem rozkaz komendanta twierdzy Kuka, w którym zarzuca oficerom brak znajomości umów durowania sprzymierzonej armii. A rozkaz ten wydany został z polecenia głównej kwatery wojennej.

Żołnierz przeciw cesarzowi.

W tym samym dniu miał eks-cesarz zwiędzić Wawel — jednak przykry dla niego ten epizod kawiarniany zniechęcił go — na razie do Krakowa i postanowił zobaczyć forty krakowskie. Ale dziwny pech przesładował władcy Niemiec. Pojechali wszyscy za Przegorzalę, gdzie znajdują się wieże pancerne. W forcie tym stał wówczas 17 p. strzelców z Rzeszową. Jak wiadomo, wedle instrukcji wojskowych, stojącemu na warcie żołnierzowi pod rygorem kary, nie wolno nikogo dopuścić do wnętrza fortu — jeżeli nie poda właściwego hasła. Obowiązując to również i oficerów. Przed posterunkiem zatrzymali się naprzód oficerowie austriaccy i dla uprzedzenia komendy fortu chcieli wejść do wnętrza. Ale stojący na warcie Bartek z pod Rzeszowa nie chciał ich wpuścić. Płomaczyli mu, że przyjechał cesarz — ten jednak z uporem domagał się hasła. Ci go rzecz prosta nie znali. W międzyczasie przybyła reszta towarzysza. Na widok szamotania się przy wejściu do fortu, zaintrygowany tem zbliżył się cesarz, zapytał o powód tej żywej wymiany słów, następnie sądząc, że przecież jego wuści usiłowal

2) Co ma być okupem? Koncesje na koleje żelazne, kopalnie złota, czy ustępstwa terytorjalne
 3) Prosimy o dokładne sformułowanie, czem będzie liga narodów? Czy to ma być spółka akcyjna do eksploatawania Rosyi, jak tego chcą pańscy alianci, a zwłaszcza Francuzi, którzy spodziewają się tą drogą odebrać miliardy, pożyczone Rosyi przez ich bankierów, czy też liga narodów mieć będzie także inne cele.

Ten akt dyplomatyczny utrzymany jest z pewnością w tonie tak osobliwym, że mógłby wywołać zdumienie w najwstrzemięźliwszym nawet dyplomacie amerykańskim, a jeśli prezydent Wilson po przeczytaniu go uznawać będzie i nadal bolszewików za współrzędny czynnik w kongresie europejskim, to będzie to dowód, iż posiada on rzeczywiście ogromnie wiele filozoficznej wyrozumiałości.

ścisłanie usiłowali rozbroić landarmów.
 Wynikło starcie, podczas którego żandarmi dał kilka strzałów. Czterech wiościan padło trupem na miejscu, czterech zaś odniosło rany.
 W sprawie tej aresztowano 15 osób. Z żandarmów nikt nie ucierpiał.

Czego żąda Belgia?

Paryż, dnia 1 marca.
 Jak się bada, żąda Belgia przyłączenia części Limburga i ustanowienia wspólnej suwerenności nad ujściem Skaldy.
 Holandia ma jako rekompensatę otrzymać część Fryzji wschodniej wraz z Emden.

Granica polsko-niemiecka ma być wyznaczoną przed 8 marca.

(Telegram własny „Gonca Krakowskiego“).

Berlin, 1 marca.

(x) Telegram z Paryża podaje, że na posiedzeniu Rady dziesięciu w dniu 27 lutego postanowiono, iż komisya dla spraw polskich ma przedłożyć plan granicy między Polską a Niemcami najpóźniej do dn. 8 marca.

wie wyznaczenia linii demarkacyjnej polsko-niemieckiej. Rokowania te — powiadają niemieckie dzienniki — wzięły o tyle korzystny obrót, że Niemcy uzyskali to, iż dotychczasowa ich linia frontu będzie uznana za linię demarkacyjną. W ten sposób między Innem i miasto Międzychód będzie uratowane przed okupacją polską.

O linię demarkacyjną polsko-niemiecką

(x) Pisma berlińskie z dnia 27 lutego podają, że naczelne dowództwo wojsk na zlecenie komisji dla zawieszenia broni prowadziło rokowania z francuskim generałem Dupont w spra-

Powyższa informacja, podana w kategoriach formy, jest przedwczesną, gdyż dopiero w piątek wyjechała do Poznania misya koalicyjna dla przeprowadzenia z Niemcami rokowań w sprawach granic.

Generalny strejk bolszewicki na Górnym Śląsku

(Telegram własny „Gonca Krakowskiego“).

Katowice, dnia 1 marca.

„Schlesische Wirtschaftsnachrichten“ donoszą, że spartakowcy przygotowują na początek marca generalny strejk bolszewicki na Górnym Śląsku celem poparcia analogicznych ruchów w Bawaryi, Saksonii i Niemczech środkowych. Z walk wewnętrznych w Niemczech

Socjaliści obu odcieni prowadzą jednak energiczną przeciwalkę.

Spartakowcy chcą okrażyć Weimar.

Weimar, dnia 1 marca.

W kołach politycznych sądzą, że strejki w środkowo-niemieckich rewirach zdążają do okrażenia przez spartakowców Weimaru i uniemożliwienia obrad konstytuancy.

Rozruchy w Magdeburgu.

Berlin, dnia 1 marca.

W Magdeburgu wybuchły wielkie rozruchy komunistyczne. Robotnicy demonstrowali przed fabrykami Krupp-Cronzon, proklamując strejk generalny.

Monachium w obliczu nowych walk.

Monachium, dnia 1 marca.

Spartakiści znowu podnieśli głowę. Trzy tysiące uzbrojonych ludzi otoczyło gmach sejmu i chciało zmusić obradujące tam rady robotnicze do proklamacji „bawarskiej republiki rad“.

Strejki robotników i kontrstrejki inteligencji w Niemczech.

Berlin, 1 marca.

Z Weimaru donoszą: Min. Noske przyjmuje ustawicznie delegatów strejkujących robotników z środkowo-niemieckich rewirów węglowych. Wedle udzielonych mu informacji strejki mają narazie przebieg stosunkowo spokojny. O ustaniu ich niema jednak mowy. Przywódcy tracą wpływ na masy. Tak np. postanowiono w jednym z głównych centr. strejku kontynuowanie

bezrobocia 4000 przeciw 400 głosom.

W wielu miastach nie funkcjonują gazownie, elektrownie i wodociągi.

Charakterystyczne jest jednak, że ochota do strajku zmalała bardzo w miastach, gdzie inteligencja ogłosiła, względnie przeprowadziła strejki inteligencji.

W Halle grozi wybuch także „bezrobocia burżuazyj“.

Krwawe zajścia w Sandomierskiem.

Kielce, 1 marca.

„Gazeta Kielecka“ donosi:

W dniu 25-ym b. m. we wsi Wieczownica Wielka gm. Osiek w pow. sandomierskim wło-

wejść. A tu nagle żołnierz nasz błyskawicznym ruchem zdjął karabin i mierząc do cesarza krzyknął: hasło albo strzelam! Zbladł cesarz — jednak zapanował nad sobą, cofnął się poza furtkę i począł mu tłumaczyć, że jest cesarzem. „A co mi tam cesarz, niech będzie i sam djabeł. Jak hasło to hasło — a jak nie wiecie to marsz na druty.“

Zrozumieli w końcu niemieccy oficerowie, że nie znając hasła nie dostaną się do wnętrza. poczęli wołać w kierunku komendy fortu, i w chwili gdy grymas niezadowolenia pojawił się na twarzy kaizera wyszedł kapitan, który zobaczywszy cesarza wyciągnął się jak struna i pokornie złożył meldunek, poczem udał się za druty i wprowadził cesarza do fortu. Cesarz przechodząc obok żołnierza, który teraz stał na baczność, poklepał go dobroduszenie po ramieniu udobruchany już zupełnie. Wprawdzie niedługo potem żołnierz ów przeszedł na front, a jak koledzy jego twierdzili, z powodu wypadku z cesarzem. Bo przecież Austria wołała mieć żołnierzy drżących na widok munduru oficerskiego, niż wypełniających należycie rozkazy.

Cesarz na Wawelu.

Po kilku dniach cesarz zjawił się znów w Krakowie. Przybył po południu i prosto udał się na Wawel.

Byłem właśnie — opowiada arch. Skawiński — zajęty na strychach zamkowych wraz z naszym podmajstrzym, gdy oznajmiono mi, że cesarz Wilhelm jest na Wawelu. Schodzę na

dół. A tymczasem cesarz w towarzystwie sekretarza zamkowego p. A. Bogdaniego wszedł już był do katedry. Po upływie pół godziny wychodzi całe towarzystwo z kościoła, na przedzie cesarz z p. Bogdanim, za nimi cała świta. Krótkie przywitanie i wchodzimy do zamku. Objasniam historię zamku i przechodzę do szczegółów budowlanych. Cesarz wydaje się bardzo zainteresowanym i robi wrażenie, że znane mu nieco arkana sztuki budowania, a szczególnie odbudowy starych zabytków architektury. Jest w doskonałym humorze. Zwiastuje mi, że właśnie otrzymał szczęśliwą wiadomość o zajęciu przez jego wojska Brześcia Litewskiego. Wogóle często przerywa mi moje fachowe objaśnienia opowiadaniem epizodów z wojny.

„Wyobraź pan sobie — opowiada kaizer — czy dałby pan wiarę, jak niski jest poziom oświaty wśród rosyjskiego wojska. Wzięliśmy do niewoli pewnego kapitana rosyjskiej artylerji. — Ciężko rannego umieściliśmy w połowym lazarecie. Okazało się jednak wkrótce, że nie zdołamy go utrzymać przy życiu. Pytamy go skąd pochodzi, aby rodzinie jego przesłać o nim wiadomości, lub jego ewentualne życzenia. Wyobraź pan sobie, ten człowiek znał tylko nazwę miejscowości, gdzie mieszkał, ale jaki to powiat, lub chociażby dotyczący urząd pocztowy czy telegraficzny o tem już nie mógł nas poinformować kapitan artylerji, chociaż przytomność nie opuszczała go prawie do ostatka. Będziemy mieć łatwą sprawę“ — dorzucił.

„Artystyczna gospoda“.

Senzacyjna rozprawa sądowa w Warszawie.

Warszawa, dnia 1 marca.

Przed warszawskim sądem okręgowym rozpoczęła się wczoraj rozprawa przeciw właścicielom „Gospody artystycznej“, a właściwie tajemnym „Gospody artystycznej“, a właściwie tajemnej jaskini gry hazardowej.

Na ławie oskarżonych zasiadają artyści teatralni: C. Knapezyński, J. Pawłowski i J. Smotrycki. Według aktu oskarżenia obwinieni, uzyskawszy w r. 1916 od władz okupacyjnych zezwolenie na założenie „Stowarzyszenia artystów polskich“, otworzyli „na Krakowskiem“ odpowiedni lokal pod nazwą „Gospody artystycznej“. Do drugiej połowy roku 1917 trzymano się w „Gospodzie“ ram programu, mającego na celu tworzenie kultura dla sztuki teatralnej, zachęte do twórczości dla sceny i estrady, oraz wzajemne wspieranie się pracowników sceny, później jednak, gdy finanse stowarzyszenia chwiać się poczęły, założyciele dla ratowania sytuacji, urządzili w swym lokalu kompletnie zorganizowaną jaskinię gry hazardowej, prowadzoną na wielką skalę z całym odpowiednim aparatem. Kupiono stoliki do gry, maszynki i t. p. rzeczy, a lokal, chętnie odwiedzany, otwarty był stale do białego rana, a nawet do południa. Goście, ściągani przez założycieli, pochodzili przeważnie ze sfer dobrze sytuowanych, a co smutniejsze, nawet z kół kształcącej się młodzieży. Grano bardzo wysoko, bo przegrana w wysokości 2—3000 marek w ciągu kilku minut, nie była niczem nadzwyczajnym.

Proces ten budzi w mieście ogromną sensację, ponieważ wśród powołanych do rozprawy świadków w liczbie przeszło 80, figurują przeważnie znane nazwiska artystów, artystek, śpiewaków, malarzy, obywateli ziemskich, fabrykantów, dziennikarzy i t. p.

Rozprawa odbywa się w sali kolumnowej pałacu Pasa, a czas jej trwania obliczony jest na 3—4 dni.

Kto nie zobaczy, będzie żalował.

Koleje życia psa, którego rozum dorównuje ludzkiemu, a nieraz i przewyższa go. Pies ten był uczynnym przyjacielem, dobroczyńcą, towarzyszem niedoli, Samarytaninem, służącym, niepowodzenia życiowe doprowadziły go nawet do czynów zbrodniczych i wyrafinowanych kradzieży, inteligencja jednak i honor jego wczas go wstrzymały od złych czynów i niebawem wrócił do swego poprzedniego uczelwego i uczynnego życia.

Naprawdę warto zobaczyć grę tego prawdziwego artysty-psa w kinoteatrze „Sztuka“, nie mniej, że współdziałają w tem arcydzieła włoskiej wytwórni „Cines“ znakomita technika reżyserji, wystawa, przepiękne zdjęcia z natury, oraz najznakomitsi włoscy artyści. Programu dopełnia wytwórny dramat w 4 aktach francuskiej firmy „Eclair“ pod tytułem „Niebieska willa“.

Dwa te arcydzieła oglądać można jeszcze tylko do poniedziałku dnia 8 marca w kinoteatrze „Sztuka“, ul. św. Jana, Hotel Saski.

Czesi mordują własnych oficerów.

Kraków, dnia 2 marca.
Naogół uspokaja się. Na linii demarkacyjnej ciągle gwałty ze strony Czechów. Pomimo zakazu misji nie następują grabieże żołnierzy czeskich. W wojsku czeskim szerzy się bolszewizm i ciągle bunt. Żołnierze mordują oficerów. Ludność polska pod okupacją czeską cierpi ogromnie. Strejk w Karwinie trwa dalej, gdyż żołnierze czescy straszą górników polskich, chcących wrócić do pracy, że jeżeli zjadą do kopalni, nie pozwolą ich wydobyć. Górnicy obawiają się także o los swoich rodzin, jeżeli pójdą do pracy. Ogólnie Czesi dążą do tego, ażeby terrorem podtrzymać kraj.

Socjaliści i bolszewizm w Czechach

W wychodzącym w Mor. Ostrawie „Morawsko Sleskym Denniku” z dnia 17 b. m., który nadszedł do Krakowa, znajduje się korespondencja z Pragi, a w niej ciekawe informacje o socjalistach czeskich i stosunku ich do ruchu bolszewickiego. Socjalistyczne stronnictwa czeskie nie mogą się połączyć, wciąż istnieją między nimi spory i waśnie. Zasadniczy rozdział istnieje przede wszystkim między socjalnymi demokratami a t. zw. czeskimi socjalistami.

Tak samo t. zw. teorytyczni anarchiści, którzy przed rokiem połączyli się z partią narodowo-socjalistyczną, odbyli niedawno własny osobny zjazd, na którym uchwalili zachowanie swej ideowej od-

ębności i wyzyskania swego czysto organizacyjnego zjednoczenia z partią narodowo-socjalną dla rozszerzenia wewnątrz niej swej idei i agitacji programowej. Socjalna zaś demokracja czeska — powiada korespondent — która popiera znanego Munnę i jego zwolenników — hoduje sobie żmiję bolszewizmu na swoim łonie.

Czeskie oszczerstwa o polskich okrucieństwach.

Wychodzący w Morawskiej Ostrawie „Morawsko Sleski Dennik” zamieszcza rzekomy list jakiegoś Czecha, internowanego w Dąbiu pod Krakowem. — W liście tym powiedziano, że wszyscy Czesi z Krakowa i okolicy i niektórzy oficerowie czeskiej komendy w Krakowie w dniach pomiędzy 28-go stycznia a 3 lutego zostali zamknięci w zarażonych tyfusem w barakach obozu jeńców. Wszyscy cierpieli od głodu, zimna i surowego traktowania. Tyfus rozszerzył się między nimi tak silnie, że w jednym tylko baraku było 40 wypadków zachorowania. — Wszystkim odebrano pieniądze i wszelkie drobiazgi dosięgły 10 stopni, baraki nie były zupełnie opalane. Tylko bankowi urzędnicy nie zostali internowani, lecz konfinowani, ale żyją oni w ciągłym strachu, wskutek rewizji ciągłych i wizyt patroli. Internowany został dyrektor „Zywnostenskiej Banki” Maszek i ten dzieli straszny los pozostałych Czechów. Jeżeli koalicja nie wkroczy, istnieje obawa, że najmniej połowa internowanych padnie ofiarą polskiej nieludzkości.

W końcu zarzuca prasie krakowskiej wyszydzenie państwa czeskiego.

Niemcy rzucają z samolotów odezwy nad Jaworzniem.

Kraków, dnia 2 marca.
W tych dniach nad Jaworzniem, pow. chrzanowski, ukazał się samolot niemiecki i zrzucił w setkach egzemplarzy następującą odezwę, drukowaną w języku polskim i niemieckim:

DO LUDNOŚCI

górnosląskiego obwodu przemysłowego.
Wojska dla obrony granic słuchały i słuchają rozkazów rządu ludowego. Nieufanie pewnej części górnego Śląska i nieprzyjazne zachowanie się wobec wojska nie jest usprawiedliwione. Żołnierz graniczny nie uprawia polityki i nie myśli o tamowaniu wolności robotników. Agitacje polityczne i zabiegi gospodarcze nie go nie obchodzą. Zadaniem jego jest ochrona górnosląskiego obwodu przemysłowego przed napadami nieuprawnionymi. Bez wyrobów górnosląskich

będzie musiało wiele milionów ludu naszego marznąć i głód cierpieć. Dalej ma bronić kraju przed plądrowaniem i niszczeniem, aby przez nierozum, złość i wrogię przeciw Niemcom zapatrywania, nie zniszczyły niezmiernie wartości i sposobności do pracy dla 3000 ojców rodzin.

On będzie działać w porozumieniu z wszystkimi Radami robotniczymi i żołnierskimi, które stoją po stronie ludu i porządku i będzie je na każdy sposób podpierał. A więc nie okazujcie wojskom granicznym niezaufania, ale przyjazne i życzliwe zachowanie się tak, jak się każdy żołnierz w serdeczny sposób wobec ludności cywilnej zachowuje.

Komendantura wojska granicznego w Gliwicach (W odezwie zachowana dokładna pisownia oryginału).

Panie wileńskie nie noszą kapeluszy!

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 1 marca.

(Wręb) Panie wileńskie nie chcą narazić się bolszewikom, przestały nosić kapelusze. Dotyczy to przede wszystkim ludności polskiej.

Nędza wśród inteligencji polskiej w Wilnie straszna. Związek pań z towarzystwa założył

restaurację, gdzie panie te usługują żołnierzom. Dwie panie z inteligencji, znane społeczeństwu wileńskiemu, jeły się dorożkarstwa.

Wielkie cukiernie wileńskie przemieniono na „sowieckie czaszki czaju” („sowieckie szklanki herbaty”). Na drzwiach napis: „Burzujom wstęp wzbroniony”.

27. SZARADY DO NAGRODY.

Ułożył Maryan Fontana.

Rozwiązanie szarad, umieszczonych poniżej, należy przesałać Redakcyi „Gońca Krakowskiego” najdalej do czwartku, dnia 13 marca 1919.

Publiczne losowanie nagród, wyznaczonych za trafne rozwiązanie tych szarad, odbędzie się w niedzielę dnia 16 marca 1919, o godz. 12 w południe, w dużej sali redakcyjnej „Gońca Krakowskiego”.

I. DLA P. T. PRENUMERATORÓW „GOŃCA KRAKOWSKIEGO”:

129.

PANNIE N. DO PAMIĘTNIA.

Pierwsza i druga to smutne posłanie,
Z którego nikt już nigdy nie powstanie.
Trzecia i druga opiekunice bogi,
Bezpieczne przy nich domu Twego progi
Trzecia i pierwsza to materyja z wełny.
Lub kapłan Buddy, pobożności pełny,
Lub wreszcie zwierzę z wielbłądów rodzaju,
Trzecia wspak z pierwszą większa od ruczaju,
Kłeskę Moskali na Krymie pamięta,
A drugą matką bywa dla studenta,
Ciepłota mi miłsza nad złoto, nad kwiaty
Przebóg! co rzekiem! Przecież ja... żonaty!

130.

Trzecia wspak i pierwsza w tył
To kraj w Indyach jest i był,
Ciepłota sapie, jak nikt w świecie,
Dwie mić musi drugie trzecie.

131.

a) Leży u mnie na stole.
b) W operze go wolę.

c) Malować go chce wielka,
Gdy ładna modelka.

132.

Pierwsza trzecia rzymskie miano.
Druga trzecia szesze rano,
Gdy go krowa rogami bodzie,
Pierwsze piąte mam w ogrodzie.
Druga pierwsza „biała” rzeka,
Pług wspak trzeciej z drugą czeka,
Druga piąte Anglik nosi,
Trzecią piątą sąd ogłosi.
Czwarta druga to bogini,
Włoch zaś halas wielki czyni.
Krzyczy: „Pierwsze trzecie czwarte!”
Trzecia pierwsza świętą kartę
W dziejach świata kiedyś miała —
Ciepłota smaczna, chociaż mała.

Za trafne rozwiązanie tych szarad wyznacza się trzy nagrody:

- 1) Trzy kilogramy amerykańskiej maki.
- 2) Tuzin przedwojennych cygar „Trabuco”.
- 3) Kalendarz ilustrowany na rok 1919.

II. DLA WSZYSTKICH P. T. CZYTELNIKÓW

133.

Zadanie konkursowe.

Należy podać jak największą liczbę polskich wyrazów (synonimów), oznaczających nakrycie głowy (np. czapka, kapelusz, cylinder itp.).

Zwycięzcy w tym konkursie otrzymają trzy nagrody:

1. NAGRODA SZARADZIARZA!

Litrowa flaszka starego miodu t. z. „Kasztelana”.

2. Bezpłatna prenumerata „Gońca Krakowskiego” na marzec 1919, względnie przedłużenie prenumeraty o jeden miesiąc.

3. Kalendarz ilustrowany na rok 1919.

Z Nowego Sącza.

OLBRZYMI POŻAR. — NIEPOKOJĄCE WIEŚCI. — ZABICIE ŻANDARMA. — EKSPEDYCJA KARNA.

(Od naszego korespondenta).

Nowy Sącz, 1 marca.

Dzisiaj przed południem — mimo dość słonecznego dnia — widocznym tu był olbrzymi pożar w gminie Trzetrzewina, położonej na trakcie limanowskim, oddalonej od Nowego Sącza zaledwie 8 kilometrów.

Mniej więcej od godziny 10 rano do 1 w południe widoczne były ogromne płomienie, jak gdyby cała ogromna wieś stała w płomieniach. Po południu zaś zgrozą przejmującym był widok ogromnego, czarnego kłębiącego się dymu, unoszącego się zwielna w górę.

Na ulicach miasta dał się odczuć swąd opalenizny, w szczególności zboża.

W chwili pisania tej korespondencji (o godz. 4-cj po południu) brak bliższych wiadomości.

Natomiast dochodzą od przybyłych z Trzetrzewiny dość niepokojące wieści, których bez należytego sprawdzenia nie chcemy na razie powtarzać. W wieściach tych podają między innymi, iż żandarm z tamtejszego posterunku został zabity.

Faktem natomiast jest, że w chwili pisania tej korespondencji odeszły stąd do Trzetrzewiny dwie kompanie w pełnym uzbrojeniu, prawdopodobnie jako ekspedycja karna.

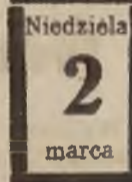
Faktem też oddawna jest znanym, że mieszkańcy gminy Trzetrzewina uchodzą za bardzo dobrych gospodarzy rolnych, pracowitych, zapobiegliwych, lecz także i za niezwykle krewkich i gotowych do zwady.

Bliższe szczegóły nieomieszkanym zebrać i natychmiast je przesłać. (r.)

Chwila bleżąca.

Kalendarzyk.

Niedziela Zapustna
Wschód słońca 6:25
Zachód słońca 5:13
Długość dnia 10:04

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO:

Niedziela po południu: „Głuszc”, wieczorem: „Artykuł 264”.

TEATR POWSZECHNY:

Niedziela po południu: „Rokowania pokojowe”, wieczorem: „Oj mężczyźni”.

Reorganizacja obecnego aparatu wojsk.

Równocześnie z obsadzeniem naczelnego stanowiska w ministerium spraw wojskowych, nastąpić ma reorganizacja panującego obecnie aparatu wojskowego.

Zostanie zniszczona odrębna organizacja sztabu generalnego.

Wszystkie agendy obecnego sztabu generalnego mają przejść do odpowiednich departamentów ministerium spraw wojskowych.

Przy naczelnym dowództwie pozostanie i to jedynie w czasie wojny, grupa operacyjna sztabu generalnego, mająca na celu wyłącznie zadania bojowe.

Nominacja gen. Leśniewskiego na ministra spraw wojskowych.

Nominację gen. Leśniewskiego na ministra spraw wojskowych podpisał Naczelnik państwa i kontrasygnował prezydent Rady ministrów. Jego zastępcą będzie gen. Sosnkowski. Dowództwo gen. okręgu warszawskiego obejmuje gen. porucznik Trzaska-Durski. General Sosnkowski mianowany wiceministrem spraw wojska opuszcza stanowisko dowódcy okręgu warszawskiego, a na jego miejsce przychodzi gen. K. Trzaska-Durski.

Kraków odcięty od Warszawy.

(?) Wskutek stanowiska, jakie zajmuje sztab generalny okręgu krakowskiego wobec rozmów telefonicznych pomiędzy redakcjami dzienników tułajskich, a ich warszawskimi komendantami, Kraków jest od Warszawy odcięty.

Na rozmowy te pozwolił już minister poczty, P.

Linde, ale... krakowski sztab generalny powiada: nie pozwalam! A gdy pozornie zeszedł na chwilę z tego nieprzejednanego stanowiska, to uczynił propozycję taką, iż ceniąca szczytną wolność słowa prasa była zmuszona ją odrzucić.

Sztab zaproponował mianowicie korespondentom warszawskim pośrednictwo w przyjmowaniu komunikatów, czyli — cen-zu-re! Rolę cenzora pełniłoby tu biuro prasowe krakowskiego sztabu.

I gdyby były przynajmniej rozumne podstawy do tego rodzaju zarządzeń, ale czemu właściwie cenzura ta ma zapobiegać? Przesyłaniu poszczególnych wiadomości? Ależ istnieje przecież poza telefonem poczta listowa, której wewnątrz kraju nikt nie cenzuruje. Korespondent może więc donosić o wszystkim, co tylko mu się żywnie podoba.

Cale więc to utrudnianie rozmów telefonicznych, nie mówiąc już o horrendalnym pomysle ujęcia rozmów telefonicznych w kleszcze cenzury — zmierzają jedynie do opóźnienia informacji, godzi więc i w wolność słowa i uniemożliwia prasie nielocowej spekulowanie słychi zadań i... niczemu nie zapobiega!

Jednym słowem prasa krakowska ma tu do zwalczenia... konsens, na wymyślenie którego nie zdobyłby się nawet mózg byłego austriackiego kaprała, który też nierzadko rządził państwem i usiłował rozciągnąć swe rządy nad prasą, ale czynił to znacznie... rozsędniej!

Już dwie interpelacje poświęcone zostały w Sejmie tej sprawie — bez skutku. Jak słycać, ma nastąpić trzecia z rzędu interpelacja, ale czy zdoła ona podważyć władzę pragmacji, jak widać w Polsce rządzić soldatęski?

Narazie Kraków jak był tak jest odcięty od Warszawy. A no, czekajmy...

Akademia literatury polskiej.

Jeszcze w maju 1918 r. przedłożył znany literat Kazimierz Przerwa-Tetmajer ówczesnemu warszawskiemu ministeryum oświaty projekt utworzenia specjalnej akademii literatury polskiej, poświęconej w najobszerniejszym zakresie naukom wskazanym do powołania pisarskiego, bez ograniczenia słuchaczy wyłącznością zajęcia.

Akademia taka obejmowałaby wykłady: literatury światowej w najobszerniejszym pojęciu, poszczególnych literatur, historii nie epokami, lecz systemem szkół średnich, ciąg historii od początku aż do ostatnich dni, geografii, przyrody w jak najszerszym i jaknajdalej idącym pojęciu, filozofii, astronomii, historii wszechszuki (malarstwa, rzeźby, architektury, muzyki), odkryć i wynalazków, języków starożytnych (sanskrytu, łaciny, greki i t. d.) i języków nowożytnych w najrozleglejszym zakresie, gramatyki krajowej, historii religii, pojęć prawnych, ekonomicznych, statystycznych, finansowych, bankowych, handlowych, rolnictwa, leśnictwa, ogrodnictwa, budownictwa i t. d., wraz z ogólną historią rozwoju, pojęć zasadniczych medycznych wraz z ogólnymi pojęciami historii medycyny, pojęć o wojskowości, marynarce, turystyce i t. d.

Uzupełnieniem byłyby ściśle fachowe wykłady, dotyczące poezji, dramatu, tragedii, komedii, libret, komedii muzycznych, powieści i t. p.

Akademii przysługiwałoby prawo nadawania tytułów doktora honoris causa i wyższego tytułu: laureata. Byłaby ona jednoznaczna z uniwersyte-tem, jako instytucja, nie posiadając jednak żadnych urzędowych uniwersyteckich atrybutów. Byłby to instytut bez egzaminów, czy rygorozów, uczelnia bez przepisów, otwarta dla każdego bez wyjątku, bezpłatnie utrzymywana: za dobrowolnych składek, zapisów, dochodów z wydawnictw, tłumaczeń, przedstawień specjalnych i zapomogi rządowej.

Głównym wreszcie celem akademii byłoby dać krajowi pisarzy o najwyższej współczesnej kulturze, pisarzom ułatwić zdobycie wszystkiego, czego ich zawód wymaga, w kraju podnieść poziom piśmiennictwa, a zszerszemu ogółowi umożliwić rozwój umysłowy.

W sprawie zaginionych przesyłek pieniężnych.

Ministerstwo poczt i telegrafów podaje do wiadomości:

Na zasadzie zawiadomienia Polskiej Wojskowej Komisji Likwidacyjnej w Wiedniu ogłasza się co następuje:

Wszyscy którzy od dnia 1 października roku 1918 aż do chwili rozbitcia armii austro-węgierskiej, to jest do pierwszych dni listopada 1918 wpłacili w urzędach poczty polowej albo etapowej przekazy pocztowe, albo wkłady na rachunek obrotu czekowego pocztowej Kasy oszczędności i mają pewność, że pieniądze nie doszły do miejsca przeznaczenia, winni zgłosić swoje pretensje do dnia 31 marca 1919 r. do Dyrekcji poczt i telegrafów w Lublinie. W zgłoszeniu należy podać wysokość pretensji, zaznaczyć, czym wpłacony był przekaz, czy też wkład na rachunek P. O. K. oraz dołączyć dowód nadania przekazu, recepty, względnie dowód wkładu na rachunek P. O. K. oraz pisemne zawiadomienie adresata, że przekazanej sumy nie otrzymał. Reklamacye bez dowodu nie będą uwzględnione. Likwidacja obejmuje okres od 1 października do listopada 1918 r. Jednakowoż pretensje z tytułu wpłaconych przekazów, albo wkładów na rachunek P. O. K., poparte należnymi dowoda-

mi, także za inny okres, będą przyjęte do wiadomości.

Aresztowania w kieleckim.

Zandarmeryi kieleckiego okręgu udało się schwycić przybyłych niedawno z Rosji agitatorów bolszewickich: Tadeusza Weissą i Andrzeja Długosza, mieszkańca wsi Osiny, gm. Drugonia pow. buskiego. Pierwszy zajmował się agitacją bolszewicką w pow. koneckim, drugi w częstochowskim.

Również zandarmerya aresztowała Jana Seweryńskiego i kochankę jego, Maryę Dąbosz Seweryński, dezertor z legionów, był członkiem bandy Laska, która także w Kielcach dokonała kilku włamań. Seweryńskiego aresztowano w Radomiu.

Straszna eksplozja ekrazytu.

(x) Telegram z Budapesztu podaje, że na jednej stacji w Siedmiogrodzie nastąpił straszliwy wybuch wagonu naładowanego 10 tonami ekrazytu. Eksplozja zniszczyła stację, zginęło 30 osób, a 80 odniosło rany.

Przesyłka ekrazytu nadeszła z Rumunii, a jej przeznaczenie nie było znane. Wybuch nastąpił w chwili, gdy komisya rumuńska badała zawartość wagonu.

Walki uliczne w Petersburgu.

(x) „Times” donosi, że dnia 18 lutego przyszło w Petersburgu do krwawych walk. Około 30,000 dezertersów uzbrojonych w karabiny zaczęło na ulicach walczyć z wojskami rządowymi. Podpalono szereg gmachów, w których się mieściły biura swi-
wielców.

Jak podaje dziennik, ruch ten ma podkład polityczny, mianowicie skierowany był przeciw rządowi bolszewickim.

(cz) ZBIÓRKA NA OBRONĘ KRESÓW WSCHODNICH odbędzie się za zezwoleniem Magistratu w dn. 2 marca na ulicach i placach miasta, jakoteż w lokalach publicznych.

MISJA WŁOSKA przyjechała dziś do Krakowa z kapitanem Guido Accame na czele w sprawie jeńców włoskich. Misja uda się następnie do Lwowa i na Ukrainę, gdzie ma pertraktować z rządem ukraińskim w sprawie opieki nad jeńcami włoskimi.

PRZYDZIAŁ ŻYWNOŚCI. Dnia 4 b. m. odbędzie się o godz. 4 po południu w sali Towarzystwa lekarskiego przy ul. Radziwiłłowskiej konferencja, w sprawie bezpośredniego przydziału dla konsumów racjonowanych środków żywności, zwłaszcza z transportów amerykańskich.

Wydział aprow. K. Rz. uprasza, aby konsumy chcące wziąć udział w bezpośrednim zaopatrzeniu swoich członków przysłały na tę konferencję po dwóch zastępców, pisemnie upoważnionych do wzięcia udziału w obradach.

ROZDZIAŁ SKONDENSOWANEGO MLEKA. W składach Wyzd., aprow. K. Rz. złożyła misja amerykańska pod przewodnictwem kap. Nowaka i por. Beckera 200 skrzynek mleka skondensowanego, przeznaczonego do bezpłatnego rozdawnictwa pomiędzy tutejsze instytucje humanitarne utrzymujące sieroty wojenne oraz niemowlęta, potrzebujące wyłącznie mlecznego pożywienia. Obecnie bawi w naszym mieście por. Becker celem osobistego rozdziału mleka skondensowanego pomiędzy te instytucje.

REWIZJE NA KAŹMIERZU. Dyrekcja policji podaje do wiadomości, że oddane po rewizji w dzielnicy VII i VIII artykuły żywności i innego zapotrzebowania zostały protokolarnie objęte i zmagazynowane w magazynie Zakładu odzieży względnie Starostwa i oczekiwane muszą wyniku dochodzeń wdrożonych na podstawie zrobionych doniesień. Od wyniku tych dochodzeń zależy dalsze zarządzenia co do zmagazynowanych towarów. Dochodzenia ze względu na wielką ilość doniesień trwają dłużej czasu.

WYDAWANIE CHLEBA. Miejskie Biuro aprowizacyjne zawiadamia, że począwszy od poniedziałku, t. j. 3 marca 1919, sklepy miejskie wydawać będą na odcinki maczne kart leg. kasze jęczmienna w ilości po 25 dkg. na tydzień i osobę.

(cz) POSIEDZENIA BUDŻETOWE Rady miejskiej odbędą się w przyszłym tygodniu we wtorek, środek i czwartek o godz. 5 po południu. Na porządku dziennym podwyższenie dodatku wojennego dla urzędników i służby miejskiej, jak również unormowanie nowej taryfy drożkarskiej.

MIANOWANIA. Naczelnik Wyzd. adm. zamianował w dalszym ciągu K. Golińskiego, S. Kulczkowskiego, W. Olszewskiego, S. Hawrota, B. Gasparskiego, st. kom. policji w stanie dyr. pol. we Lwowie M. Kwaśniewskiego, tudzież koncyplenta adwokackiego dra B. Łackiego.

Namiestnictwo zamianowało kom. pow. koncyplentów nam.: Puchalskiego, Kauckiego, Zgodę, Porańskiego, Gadomskiego, Kostrzewskiego, Marossanięgo, Machnoswkiego, Popiela, Bocheńskiego, Gawlikowskiego, Skibińskiego, Paczowskiego, Pole, Aulicha, Losia, Rogowskiego, Sykówę, Frankowskiego, Nawojewskiego, Dobiję, Dziubczyńskiego, Slugockiego i Trześniowskiego.

OSTATKI KARNAWAŁU. Artyści teatrni powszechnego urządzają we wtorek dnia 4 marca br. o godz. 10 min. 15 wieczorem przedstawienie na zakończenie karnawału. W programie tego wieczoru biorą udział najwybitniejsze sily z dyr. Jarnińskim na czele.

(cz) SAMOBÓJSTWO NA ULICY. W piątek koło godziny 10 wieczorem na ulicy Grodzkiej aresztowała policja 18-letniego Jona Feketa, wyrobnika, podejrzanego o kradzież. W chwili, kiedy go chciało odprowadzić do aresztów polic., Feketa nagle dobył z kieszeni brauninga i strzelił sobie w prawą skroń, raniąc się ciężko. Wezwane Pogotowie rat.

po opatrzeniu odwiozło go w stanie bardzo groźnym do szpitala św. Łazarza.

(cz) NAGLE ZASŁABNIĘCIE NA TYFUS PŁAMISTY. Wczoraj przedpołudniem zawezwano Pogotowie ratunkowe do domu pod l. 11 przy ulicy Krzywej do pani N. N., które upadła zemdlona w sieni domu. Lekarz pogotowia skonstatował u chorego tyfus płamisty. Odwieziono ją do szpitala św. Łazarza na oddział chorób zakaźnych.

EKSPEERYMENTA DRA RADWANA. Zachęcona bogatym programem wieczoru eksperymentalnego dra Radwana zjawiała się wczoraj wieczorem liczna publiczność w sali Sokoła. Na ogół biorąc spotkało ją jednakże rozczarowanie. Prawie ani jeden punkt programu nie został przez dra Radwana wykonany, desygnowania zaś z dziedziny sugestji, telepatyi i hipnotyzmu, jakie wczoraj widzieliśmy (aczkolwiek dla laików b. interesujące) dla szerszej publiczności krak. nie przedstawiały się już jako nowości. Niemile dotknęła publiczność niechęć w dopuszczeniu do doświadczeń krytycznie usposobionego p. Kordyana, który pracuje na tem samym polu, co dr Radwan.

Przy okazji nie sposób nie wspomnieć o fatalnym pomieszczeniu garderoby w Sokole. Po każdym koncercie czy wieczorku tworzy się w garderobach i w przejściach tak fatalny ścisk, że łatwo może przyjść do wypadku. Należy temu w jakiś sposób zaradzić, nie czekając katastrofy, o którą przecież nie trudno.

OSOBY, które zasiadały w komisjach wyborczych dzielnic, zapytują magistrat, kiedy wreszcie otrzymają przyznane im za urzędowanie wynagrodzenie, które miało być wypłacone do dnia 1 lutego, a które jednak do dnia dzisiejszego nie nastąpiło.

(cz) POD ADRESEM ZAKŁADU CZYSZCZENIA MIASTA. Ulica Czysza (słusznie zresztą tak nazwana), od trzech dni pełna jest cuchnącego śmiecia i popiołu, wyrzuconego prawie ze wszystkich domów tej ulicy przez dozorców, nie mogących doczekać się wehikułu magistrackiego. Ulica pełna jest fetoru i kurzu, który unosi się w powietrzu. — Wobec panującej w mieście epidemii tyfusu plamistego podobne zaniedbanie czystości jest doprawdy co najmniej pożałowania godne. Mieszkańcy tej ulicy zwracają się z prośbą do Zakładu czyszczenia o natychmiastowe usunięcie wyrzuconych na ulicę śmieci.

(cz) ZNOW NAPAD BANDYCKI. Dwaj bandyci Fluch i Krasucki, ten ostatni b. funkcyonariusz kolejowy, zasusponowały za złodziejstwo, napadli przed trzema dniami na pewnego właściciela i rabowali mu 28.000 koron. Krasucki ma podobno ukryte w złocie 200.000 marek, za którym czyni policja poszukiwania.

MIESZKANCY dziel. VI uzalają się na manipulanki biurowe, urzędujące w miejsk. biurze chlebowym, które do publiczności odnozą się w sposób nietaktowny i lekceważący i które biuro zamieniają we wszystko tylko nie w miejsce pracy.

Należałoby temu kres położyć i pouczyć te panie, że nie nos jest dla tabakiera, tylko tabakiera dla nosa.

STRAJK DRUKARZY W CZĘSTOCHOWIE trwa w dalszym ciągu.

BRAK PATRYOTYZMU U CHŁOPÓW W GM. MIERZYCE POW. WIELUŃSKI. Przed kilku dniami udała się delegacja z Częstochowy z odpowiednimi dokumentami do powiatu Wieluń, celem zakupu kartofli dla Komitetu niesienia pomocy dla bezrobotnych przy Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy i Opieki nad wychodźcami w Częstochowie, aby następnie sprzedać je po bardzo niskich cenach dla bezrobotnych w Częstochowie. Starostwo Wieluń wydało pozwolenie na zakup 160 korcy kartofli w gminie Mierzyce w dworze p. Lubieskiego, który z całą gotowością okazał chęć oddania wyznaczonej ilości kartofli po cenach maksymalnych. Niestety jednak z gminy tej liczącej 14 wsi zgłosiło się zaledwie 7 furmanek chętnych odwiezienia kartofli do Częstochowy. Inni zaś gospodarze pomimo oblicywaną im dobrej zapłaty za przewóz, za żadną cenę jechać nie chcieli, mówiąc do delegatów: „a co nam tam po mieście — niechta sobie tam z głodu umierać”. a następnie zlorczyli i t. p.

(x) KREMATORIA NA WĘGRZECH. Rząd ludowy na Węgrzech zezwolił na palenie zwłok, co dotychczas nie było dopuszczalne ze względu na opór kleru. Pierwsze krematorium ma być w najbliższym czasie wybudowane w Budapeszcie.

(x) BURMISTRZ WIEDNIA USTĘPUJE. „N. Fr. Presse” donosi, że dr Weiskirchner w najbliższym czasie ustąpi ze swego stanowiska. Przyczynę stanowi ta okoliczność, że partya chrześcijańsko-społeczna chce dla Weiskirchnera otrzymać stanowisko sekretarza stanu albo prezydenta zgromadzenia narodowego.

(x) FRANCUSKIE SZKODY WOJENNE. Jak podaje „Journal” paryski, deputowany Dubois opracował w komisji budżetowej zestawienie szkód, jakie poniosła Francya skutkiem wojny. Według tych obliczeń ogólna suma strat Francyi wynosi 119 miliardów 801 milionów franków.

✠

W trzecią rocznicę zgonu s. p.

ROMANY z Zakrzewskich TEODOROWICZOWEJ

zmarłej dnia 4 marca 1916 r. na tułaczce wojennej w Wiedniu, odbędzie się

Msza św. za szczęście jej ducha

w Krakowie, w kościele św. Barbary dnia 4-go marca b. r. o godzinie 9 rano, na którą osieroceni małż z córką, Krewnych, Znajomych i Przyjaciół zapraszają.

Uroczyste powitanie misji koalicyjnej w Poznaniu.

Poznań. (PAT) Wczoraj o godz. 9 m. 40 r. przybył pociąg nadzwyczajny z Warszawy z przedstawicielami koalicji p. Noulensem i generałem Niesel na czele. Ogromny tłum publiczności zgromadził się wzdłuż drogi od dworca kolejowego aż do zamku Królewskiego już o godz. 8 rano. Pociąg przybył z dość wielkim opóźnieniem, gdyż na wszystkich prawie stacjach po drodze urządzano przedstawicielom koalicji owacy. Na dworcu czekała na przybycie pociągu orkiestra wojskowa wraz z strażą honorową pułku ułanów polskich. Zgromadzili się również przedstawiciele Nacz. Rady Ludowej, reprezentanci miasta Poznania, oraz inni obywatele. — Krótko przed przybyciem pociągu przybył na dworzec generał Kuśnierz ze swoim sztabem, oraz Komitet Naczelny Rady Ludowej. Na powitanie wjeżdżającego pociągu odegrała orkiestra wojskowa hymn „Jeszcze Polska nie zginęła”, poczem przy przejściu gości z pociągu odegrała Marsyliankę. Przybyłych gości witali tłumy owacyjnie i entuzjastycznie, wznosząc okrzyki na cześć Francji, Anglii, Stanów Zjedn. i Włoch. Pani Noulens wręczono bukiet świe-

ż, ch kwiatów, poczem odbyto przegląd straży honorowej. Misja następnie udała się do hali dworca, gdzie w dłuższym przemówieniu powitał ją w języku francuskim p. Kruszewicz. P. Noulens odpowiedział w bardzo serdecznych słowach, wznosząc okrzyk na cześć Polski. Okrzyk ten pochwycony został przez wszystkich członków misji, poczem wśród ciągłych okrzyków zgromadzonej publiczności na cześć koalicji, udała się misja przed dworzec, gdzie muzyka odegrała hymn angielski. Komisja dokonała tu przeglądu wojska, po którym nastąpiła defilada. Następnie odjechali członkowie misji do zamku królewskiego, gdzie zamieszkali. Misji towarzyszyli z ramienia min. spr. zagr. hr. Raczyński i Kajetan Morawski. Wczoraj przyjęć oficjalnych nie było. Na dziś planowane jest uroczyste poświęcenie 4 baterii na placu Wilhelma, poczem odbędzie się uroczysty pochód na ratusz, gdzie misję powita wiceprezydent miasta, oraz jeden z komisarzy imieniem rządu. Wczorajem odbędzie się raut, w którym uczestniczyć ma 400 osób.

W przededniu powrotu wojsk Hallera do Polski.

Warszawa. „Gazeta Warszawska” donosi, że armia generała Hallera w sile 30.000 ludzi w przyszłym tygodniu wyruszy do Polski. Misja

koalicyjna, której pozostawił Paryż decyzję w tej sprawie, wypowiedziały się za przybyciem.

Twarde warunki preliminarne dla Niemiec i Austrii.

Londyn. (PAT) Radio st. krak. Polityczny korespondent „Timesa” w Paryżu pisze, że rząd zastanawia się, co zrobić z okrętami, oddanymi przez Niemcy. Warunki dla Niemiec i Austrii są właściwie te same. Okręty, oddane przez Niemcy mają być rozbrojone. Wszystkie zaś niemieckie łodzie podwodne mają być oddane sprzymierzeńcom, zniszczone lub zatopione. —

Wciażu trzech miesięcy będzie podpisany pokój preliminarny. Materiał, który pozostanie z okrętów zniszczonych, będzie zużyty na cele pokojowe. Okręty wojenne niemieckie w rękach sprzymierzonych zamieni się na handlowe. Zażąda się od Niemiec wydania okrętów (razem z działami i torpedami) Oldenburg, Thuringen, Ost..., Helgolan, Posen, Nassau, Pilan, Stralsund, Strasburg, Stuttgart, Stosburg, 40 torpedowców i 50 mniejszych. Fortyfikacje na Helgoland mają zburzyć sami Niemcy na własny koszt, a los wyspy będzie później rozstrzygnięty. Fortyfikacje nadbałtyckie mają być zniszczone, a dostęp zapewniony przez kanał dla okrętów wojennych i handlowych wszystkich narodów. Okręty handlowe uzbrojone i pomocnicze, które znajdują się czy to w portach wewnętrznych niemieckich, czy to w sprzymierzonych, ma się uważać za okręty handlowe. Losowi temu ulegnie 30 niemieckich okrętów i 40 austro-węgierskich. Systemy handlowe i kablowe transatlantyckie i azjatyckie mają być teraz oddane swym właścicielom. Stacje iskrowe w Hanowe-

rze i Berlinie mają być używane tylko do celów handlowych. Chodzi tu bowiem o nieużywanie ich w celach wojskowych. Sprzymierzeńcy pozwolą używać stacji iskrowych w celach wojskowych i politycznych, gdy wojskowe warunki pokoju zostaną wykonane. Tymczasem sprzymierzeńcy będą oznaczać odległość, na którą wolno telegrafować i będą kontrolować stacje niemieckie. To samo zostanie zastosowane do austr. stacji w Wiedniu, Budapeszcie i Poli.

Niemcy biją swych generałów.

Berlin. (PAT) General Merker, który wyjechał z Gethy do Weimaru, zatrzymał się w Erfurcie w głównej komendzie. Koło samochodu zebrał się tłum, który począł napastować siedzących w samochodzie oficerów. Generała Merkera, wychodzącego z gmachu, napadnięte, bito i ciężko raniono w głowę. Członkowie rady rob.-żołn. z trudem zdołali uratować mu życie.

Niemiecki obszar etnograficzny będzie wcielony do Czechosłowacyi

Paryż. (Ag. Hav.) Zdaje się być pewnem, że komisja do zbadania sprawy granicy czesko-słowackiej oświadczy się za utrzymaniem historycznych granic Czech, t. zn. za wcieleniem obszaru etnograficznie niemieckiego do państwa czesko-słowackiego.

Spartakowcy niem. zdzierają orły polskie.

Warszawa. (Wręb.) Augustów rabują bandy żołnierzy niemieckich, uważających się za spartakowców. Żołnierze niemieccy przeciągają ulicami miasta, zbrojni w granaty ręczne. Rabują oni i usuwają orły polskie. Zdarli oni orły z pol-

skiego gimnazjum państwowego i starostwa. W Kownie żołnierze niemieccy spartakowcy wdarli się do więzienia i wypuścili na wolność aresztantów.

Wydalenie wszystkich Niemców z Ameryki.

Amsterdam. (PAT) „Daily Express” donosi, że ameryk. urząd spraw wewn. postanowił wywalić z kraju bez wyjątku wszystkich Niemców

z chwilą, gdy będą wypuszczeni z obozów koncentracyjnych.

Dar amerykański dla Polski.

Warszawa. (PAT) Dziś przyjeżdża do Warszawy Komisja amerykańskiego Czerw. Krzyża, w skład której wchodzi 54 osób, w tem 32 pań. Jako dar dla Polski Komisja przywozi 200 ton rozmaitych artykułów.

1000 ton żywności dla Polski.

Paryż. (PAT) Radio st. krak. Okręt, który przyjechał do Gdańska we środę, wiezie 1000 ton żywności dla Polski. Żywność będzie przewieziona do Warszawy i będzie rozdzielona przez zarząd lokalny. Wogóle w ciągu ostatn. 3

tygodni przybyło do Gdańska 17 tysięcy ton żywności dla Polski. Są to pierwsze transporty z ogólnej ilości 50 tysięcy ton, która ma być miesięcznie przysyłana.

Porozumienie Agencji Nawasa z Polską Ag. teleg.

Warszawa. (PAT) Z dniem 26 lutego b. r. rozpręta została wymiana służby informacyjnej między Agencją Nawasa a Polską Agencją Teleg. * czną, która otrzymuje codziennie z Paryża materiały informacyjne, przesyłany jej w drodze telegraficznej.

Mowa premiera angielskiego do robotników.

Londyn. (PAT) Radio st. krak. W Londynie odbywa się konferencja przemysłowa. Henderson proponuje utworzenie tymczasowego komitetu, złożonego z 30 pracodawców i 30 robotników. Projekt ten przyjęto. Komitet ten ma załatwić sprawy aktualne. Mr. Lloyd George, którego przyjęto entuzjastycznie, powiedział, że przybył, aby przysłuchać się szczeremu dyskusji. Dowiedział się, czego pragnął się dowiedzieć. Premier powiedział, że ma nadzieję, iż w ciągu kilku tygodni preliminarze pokojowe będą podpisane. Sądzi, że w lecie cena życia w domach robotniczych zmniejszy się o 4 szylingi na tydzień. W połowie marca ceny te spadną o 2 szylingi. Blokada nie zostaje zniesiona, póki podpis Niemiec nie będzie widział na traktacie pokojowym. Traktat ten zapewni niemożliwość wojny. Pokój pozwoli znieść wiele ograniczeń przemysłowych. W sprawie bezrobocia istnieje ogólne poczucie, że coś musi być zrobione, aby ono było usunięte całkowicie z życia robotników. — Sama możliwość zamieszek przemysłowych nie pozwala uruchomić całej maszyneryi. Błędy są po obu stronach. Pracodawcy muszą coraz bardziej uiać robotnikom. Gdy tylko podejrzliwość skończy się, stan rzeczy zostanie b. uproszczony. Przemysł nie będzie mógł kwitnąć, jeżeli robotnicy nie będą się czuli na pewnym gruncie.

Bez zwiększenia wydajności nie polepszy się do- brzebyć. Pracodawcy winni zważać, by robotnicy dostali należny im udział w zyskach. Rzeczą rządu jest bezstronność w badaniu. Jako głowa rządu Lloyd George pochwała projekt Hendersona utworzenia wspólnego komitetu. Jednością w pokoju zrobiły Anglię krajem, jakiego nikt jeszcze nie widział. Premier uważa za jeden z powodów teraźniejszych zamieszek, zamiar robotników zapewnienia sobie lepszego sposobu życia. Jest to naturalne pragnienie, z którym cały naród sympatyzuje. On sam jest przekonany, że pracodawcy są przygotowani iść dalej, niż to wyobrażają sobie robotnicy.

Flota austriacka w rękach koalicji.

Paryż. (PAT) Iskrowo. 16 austr. okrętów wojennych, 10 krążowników, 41 torpedowców, 30 łodzi podwodnych, wykonanych i zbudowanych podczas wojny, 12 monitorów ma być wydanych sprzymierzonym. Podobnie stanie się z okrętami tureckimi i bułgarskimi.

O uwolnienie z więzienia węgierskiego uczonego.

Budapeszt. (PAT) Iskrowo. Rada uniwersytetu budapeszteńskiego zwraca się do wszystkich uniwersytetów w Europie z prośbą o poparcie w akcji, mającej doprowadzić do uwolnienia z więzienia, uwięzionego w Siedmiogrodzie przez władze rumuńskie prof. uniwersytetu w Kolo-szwarze, Dra Apathy. Dr. Szepan Apathy przez swoje badania w dziedzinie fizjologii nerwów zjednał sobie uznanie całego cywilizowanego świata i nie dał do aresztowania żadnego powodu. Odezwa zwraca się do szkół wyższych i stowarzyszeń naukowych z prośbą o wywarcie swego wpływu w interesie życia i wolności jednego z najbardziej wybitnych mężów wiedzy, znanego w całej Europie i o niedopuszczenie, aby siła przemocy mogła choćby kilka chwil tryumfować nad przedstawicielami idei wieku.

Operacje giełdowe amerykańsko-rosyj. zakazane

Waszyngton. (Ag. Hav.) Opublikowano zakaz operacji giełdowych między Stanami Zjednoczonymi a Rosją.

Są sytuacje

kiedy życie staje dla człowieka ciężarem, staje się przekleństwem. Mimo to nawet w samobójstwie nie można szukać wybawienia, gdyż nielitościwe fatum każe wlec na barkach ciężar przeznaczenia na nieszczęście dla siebie i dla innych. Oto problem rozwinięty wspaniale we francuskim dramacie „Pamiętnik kobiety upadłej”, wyświetlanym obecnie w Kinie „OPIEKA”. Cały dochód przeznaczony na inwalidów wojennych.

„WISŁA” Pralnia chemiczna i artyst. farbiarnia

483 Kraków-Podgórze — Telefon 1496.

FILIE: Kraków, ul. Grodzka 42. — Karmelicka 9. Ul. Długa 11 a. — Ul. Zwierzyniecka 15. — Podgórze, Nadwiślańska 8.

Oceny grafonomiczne

NR. 13. „JASIECZEK 440“.

Może i słusznie nazywa go Pani tak zdrobniale, z taką wielą mówiącą pieszczotą! — I kryptonim trafny! — a jakże! — Jako „jasieczka“ śpioch pod głowę tuli i obejmuje go dłonią z pieszczotą, gdy mu już nocą mówi: — luli! luli! mając mu przedzą cudnych snów wisi złotą, — tak. Pani spieszcza słusznie imię ukochanego, wiedząc, a może czując, że miękkością swoją, słodyczą swoją i ciepłem swoim utuli duszę Pani w najdroższymi, najszczęśliwszymi majaki.

Miłość taka podobna jest do snu po wypaleniu opium: Błogi stan nieprzytomności trwa krótko, wraca rzeczywistość, tem gorsza i cięższa, że zatruty przez opium organizm osłabł i mniejsza ma zdolność do walki z brutalnym życiem; tem cięższy więc trud życia i tem większa tęsknota za majakami, tem większy więc pociąg do opium i — w końcu nałóg gotowy!

A ponoć nie wolno nam dzisiaj śnić i zatruchiwać się marzeniami! A ponoć czynu trzeba i rzetelnej pracy wszędzie, by — choćby w najkrwawszym pocie — zarać ten ugor społeczny, na którym dotąd same li glazy!

Jakżeż wykiełkować na to nasienie, siane przez ludzi dobrej woli, siane... na wiatr, siane na miraż śpiochów? Bo nie z teczki wyjść mamy, ale z twardej, kamienistej ziemi, ponad wszystką inną ziemię krwią użyźnioną!

Wiosna za pasem, na siebie rzetelną czas... a pani „Jasieczka“ tuli... „Jasieczka“, co ma miękkie, białe, czyste w sobie „pierz“, ale nie krew i nie wola, nie twarde czyn!

Ale — nie tak to łatwo z nim, choćby Pani poszwękę i kamieniami, miast pierza, napchała! „Jasieczek“ dyplomata! Na pierwszy „rozkaz“, na pierwszy ogień ustroi się zawsze w ponętny desęć zachowawczości; ani poznać op nim, że to ten sam! Ale to tylko pozór, bo w gruncie rzeczy tkwi w nim niewiasta, tkwi kaprys, tkwi przeżulenie. — ba! nawet początek jakiejś bezsilnej fizycznej tkwi w tym pedancie, a raczej uparciuchu, niezdolnym do podjęcia czynu, do jakiegokolwiek wytrzymania do życiowego rozmachu, jakkolwiek i skarb cenny w sobie chowa: twórczą zdolność.

Nie osłabiać miłosną czułością przeżulone nerwy mu trzeba, ale leczyć je, wzmacniać suggestywnie zachętą do czynu; nie rozpieszczając bardziej rozkapryszoną wolę, ale je smaagąc bieżąciami buntu, wzgardy, choćby udanej, podniecać wygodną ambicję, a z „Jasieczka“ stanie się „Jas“, a z „Jasia“ stanie się „Jan“, który prostować drogi będzie — przed Zmartwychwstaniem!

Oceny grafonomiczne.

a mianowicie określenie na podstawie ściśle naukowej dodatkich i ujemnych rysów charakteru z nadesłanych listów zamieszcza „Goniec Krakowski“ za nadesłaniem 5 K.

Prenumeratorzy „Gonia Krakowskiego“ mogą uzyskać ocenę grafologiczną w cenie niższej K 4.

Oceny grafologiczne zamieszcza „Goniec Krakowski“ kilka razy na tydzień.

Czas odnowić przedpłatę!

Wśród homunkulusów

28) Romans fantastyczno-społeczny.

Komisarz nie dokończył zdania, gdyż uderzyła go grobowa cisza, panująca na sali. Przetarł oczy i z przestraszeniem zobaczył, że wszyscy śpią. Zdał go lek, chwycił się za głowę rękami:

— Co to znaczy? — zawołał przorazony.

— Ci ludzie śpią — odpowiedzia spokojnie profesor.

— Jako, bez zezwolenia policji?

— Tak jest, bez zezwolenia policji.

— A żołnierze policji na sali?

— Ci także śpią.

Komisarz chciał jeszcze coś powiedzieć, ale nie zdołał słowa z gardła wydobyć.

Zataczając się zaczął schodzić z podium.

— Zgromadzenie jest rozwiązane — wykrzyknął jeszcze.

— Wcale nie, bo wszyscy są tutaj — odparł ironicznie uczoney.

Komisarz podniecony odwrócił się i spojrzał na profesora, ale widocznie dojrzał w jego oczach coś takiego, że odeszła go ochota wdawać się w polemikę i pospiesznie ruszył ku wyjściu, potykając się o ciała leżące na podłodze.

— Nie mamy tu już nic do czynienia — oświadczył dr Avant, poczem wszyscy trzej opuścili salę.

Przed gmachem była zebrana liczna publiczność. Gdy ukazał się uczoney, zaczęto wrzeszczeć okrzyki na jego cześć. Uczoney kaniał się i wsłuchując do powozu ruszył wolno ku domowi.

Przewodniczącego i sekretarza zarzucono pytańkami, co się dzieje wewnątrz sali, nagła bowiem

W aeroplanie dookoła świata.

Juliusz Vedrines, zwycięzca zawodów powietrznych między Paryżem a Madrytem, powziął w ostatnich dniach imponujący projekt, odbycia w aeroplanie podróży dookoła świata. Podróż jego nie będzie głównie na celu wytyczenia nowych linii powietrznych dla światowej komunikacji aeroplanowej, oraz wykazania dowodnie, że wobec dzisiejszego udoskonalenia aparatów lotniczych, nie ma już właściwie żadnych konkretnych przeszkód dla żeglugi powietrznej na całym świecie. Dla dzisiejszego aeroplanu nie ma już zbyt wysokich gór, którychby nie przelubi, zbyt szeroki ocean lub przestrzeń, ponad którymi nie potrafiłby przelecieć. Może bez niebezpieczeństwa znieść łatwo temperaturę 64 stopni zimna i 80 stopni ciepła, a więc łatwo znieść warunki atmosferyczne przy lądowaniu zarówno na biegunach, jak i na równiku.

Nad urzeczywistnieniem swego pomysłu pracuje Vedrines wytrwale i bez przerwy już od sześciu miesięcy. Celem zwrócenia uwagi ogólnej na ewój projekt, dokonał w ostatnich czasach całego szeregu różnych karkołomnych wyletów, a podczas jednego z nich wylądował umyślnie na dachu galerii La Fayette'a.

Według obliczeń projekt jazdy w aeroplanie urzeczywistniony zostanie przez Vedrines'a jeszcze w roku bieżącym przy pieniężnej pomocy rządu francuskiego.

Po zamknięciu kroniki.

WIEC INWALIDÓW POWIATU NOWOSADECKIEGO — jak nam donosi nasz korespondent z Nowego Sącza — odbył się tamże w sali Szkoła dnia 21 lutego b. r. przy udziale kilkuset inwalidów. Delegat Związku inwalidów p. Dackow z Krakowa przedstawił cele i zadania Związku i apelował do obecnych, by jaknajprędzej przystąpili do Związku w charakterze członków. Szereg inwalidów z goryczą w wypowiedziach przemówieniach podnosiło swoje żale i skargi. Z właściwego punktu kwestję inwalidów ujeli w swoich przemówieniach — silnie aplauzowanych przez zebranych — inwalida kapitan Broszkiewicz i kierownik biura powiatowego Komitetu opieki nad inwalidami p. Schiffer. Między innymi żądaniem postawiono żądanie jaknajszybszego zarejestrowania wszystkich inwalidów i ponownego poddania oględzinom lekarskim, względnie niezdolności fizycznej, gdyż za czasów austriackich sprawę tę załatwiano, byleby pozbyć się dla niego inwalidy. Obrady więc — wiecu kalek i niepełnosprawnych — zakończono wyrażeniem hołdu Naczelnikowi państwa J. Piłsudskiemu i premierowi I. Paderewskiemu.

SZKOŁY LUDOWE DLA DZIECI LWOWSKICH. W ostatnich dniach napływają coraz liczniej najbardziej wzruszające ofiary, mianowicie dla głodnych dzieci lwowskich od działu szkolnej z różnych części kraju, nieraz z zapadłych i bardzo ubogich wsi. Z drobnych ofiar szkółek wiejskich wpłynęło do Komitetu ratunkowego dla Lwowa (Kraków, Uniwersytet) już kilka tysięcy koron. Komitet zawiadamia, że uzupełniwszy te ofiary do 25,000 koron, przeczynał tę kwotę wyłącznie dla głodnych dzieci lwowskich, a to 10,000 do rąk Zjednoczonego Komitetu dla polskiej ludności Lwowa i kresów wschodnich, który specjalnie opiekuje się także dziećmi walczących na wschodzie żołnierzy, a zwłaszcza sierotami po poległych, 15,000 zaś do lwowskiej delegacji K. B. K.

Głosy publiczne.

Otrzymujemy następujące pismo:

W „Głosie Narodu“ z dn. 26 lutego b. r. pojawił się artykuł p. t.: „Jak urabiano opinię o polskim rusofilstwie“, w którym przytoczono między innymi z aktów c. k. sądu przy komendzie wojskowej w Krakowie protokół sumaryczny moich zeznań, złożonych pod przysięgą w sprawie p. Jana Zamorskiego, z których to zeznań redakcja „Głosu Narodu“ wysiwa ujemnie dla mojej czci wrzeski.

Wobec tego proszę uprzejmie Sz. Redakcję o takową zamieszczenie następujących wyjaśnień:

I. Stwierdzam, że protokół moich zeznań nie został przytoczony w całości. Jakkolwiek bowiem dzieło po przeszło czterech latach, nie pamiętam dokładnie szczegółowej ich treści, to jednak stanowczo pamiętam, że protokół ten kończył się wyraźnem oświadczeniem z mej strony, iż o działalności politycznej p. Jana Zamorskiego, z powodu której śledztwo było przeciw niemu prowadzone, nie mam do powiedzenia. Tak więc p. Jana Zamorskiego w zeznaniach moich nie obciążałem ani jednym słowem.

II. Stanowisko prasy wszechpolskiej, tudzież manifest 24 Polaków przeciw Legionom z daty Lwów 10 listopada 1914 były mi znane z gazet warszawskich, to też, zeznając pod przysięgą, nie mogłem powiedzieć, że to stanowisko i ten manifest są mi nieznanne.

III. W archiwum Biura prasowego departamentu wojskowego N. K. N., pozostającego pod moim kierownictwem, znajdowały się obok zbiorów dzienników, także bardzo liczne dokumenty pisemne, wśród nich protokoły zeznań członków rozbitego Legionu wschodniego, które z punktu widzenia ustaw wojennych wysoce obciążały cały szereg osób. Ponieważ sędzia śledczy zaraz na początku przesłuchania oświadczył mi, że zamierza zarekwirować do zbadania całe to archiwum, przeto starałem się nie dopuścić do tego, właśnie ze względu na akta Legionu wschodniego. Po moich przekoonywaniach sędziego z mej strony, że zawartość zbiorów nie stoi w żadnym związku z śledztwem, powiódł mi się usunąć groźbę tej rekwizycji obietnicą, że sam „odnośne numery bism wyszukam z naszego archiwum i sądowi pocztą nadeślę“. Obietnicę tę, której oczywiście nie wypełniłem, sędzia za protokował.

IV. Co do moich zeznań w sprawie stosunku p. Surzyckiego i Strońskiego z politykami warszawskimi to stwierdzam, że zeznania moje ograniczały się jedynie do odpowiedzi na bardzo liczne konkretne pytania, mianowicie, że „słuchy o takich stosunkach mnie dochodziły. Dla ścisłości dodam, że w tych stosunkach daleko więcej dowiedziałem się z pytań samego sędziego śledczego.

V. Co do rzekomego nazwania przezemnie zgromadzenia w Pieniakach „rusofilskiem“, stwierdzam, że sędzia śledczy, redagując protokół, sam użył tego określenia, a dopiero na skutek mojego protestu dodał „eigentlich der Apollen und podolischen Konservativen“.

Każdy nieuprzedzony, przeczytawszy ogłoszony protokół moich zeznań, przyzna, że jak na rezultat całonocnego śledztwa, tudzież w stosunku do mojej znajomości rzeczywistych ówczesnych stosunków, sędzia śledczy nie wydobyl ze mnie niczego, co by dla celów śledztwa stanowiło pozytywną pomoc.

Dr Stanisław Kot.

W Krakowie, 26 lutego 1919.

Kupujcie polską pożyczkę państwową!

Urzednicy patrzyli palnie w jego twarz.

— Tego profesora trzeba koniecznie unieszkodliwić — zawyrokoval po chwili i jednemu z funkcjonariuszy dał polecenie sprowadzenia jeszcze w ciągu nocy uczonego do swego biura.

— Ale, ale... zaraz... Avant mógłby pana uspić — zawołał i zamyślił się, poczem coinał rozkaz, a natomiasz polecil sprowadzić do siebie rano delegację piekarzy i rzeźników, oraz zastępców strajkujących.

— Proszę panów — mówił dalej — to, co się wydarzyło, jest czemś wprost wyjątkowem. Muszę zaraz prosić o audyencyę u pana ministra spraw wewnętrznych.

Łatwiej jednak było powiedzieć to, niż wykonać, wieść bowiem o zajęciu rozbiegła się szybko po mieście i ulice zapelnily się tłumami, że nie tylko ustał wszelki ruch tramwajowy i wozowy, ale jednostkom trudno się było przecisnąć. Dyrektor znalazł się w trudnej sytuacji, tymbardziej, że z tłumów pod jego adresem zaczęły padać ironiczne uwagi.

Dyrektor wraz z urzednikami i grupą policjantów próbował przepchać się, ale wnet uznał, że było to iluzyczną niemożliwością. Sytuacja stawała się krytyczną.

Wtem z bocznej ulicy rozlegly się pomieszane okrzyki i wrzawa, dało się dostrzedz jakieś zamieszanie, a wnet potem ponad głowami tłumy ukazały się trzy konie: to oddziały konnej policji szły do szarży.

W pół godziny później dyrektor policji mógł pod osłoną konnych policjantów wsiąść do powozu i pospiesznie odjechał do ministerstwa spraw wewnętrznych.

(Ciąg dalszy nastąpi).

cisza po poprzedniej wrzawie silnie zaintrygowala zgromadzonych. Gdy obaj zawiadomili, że udał się śmiały zamysł i że zebrani na sali zapadli w sen strajkowy, wywołało to wśród zgromadzonych niesłychane wrzawienie.

Tymczasem nadeszły silne oddziały policji, prawdopodobnie na skutek raportu komisarza. Żołnierze policji prowadzeni przez oficera, ruszyli do gmachu, gdzie zaraz u wejścia natknęli się na śpiących policjantów.

— Wstawać! — ryknął oficer.

Odpowiedziało mu echo.

Oficer widocznie nie był wowy, co można wytlómaczyć jego czynnościami zawodowemi, spasością z gniewu, pochwytil śpiącego za bark i potrzęsał nim silnie. Śpiącemu czako zleciało z głowy dalekim łukiem, sam jednak ani drgnął. Oficer pobiegł ku trybunie i stanawszy na niej, zawołał donośnym głosem:

— W imieniu prawa, proszę natychmiast opuścić salę.

Odpowiedziało mu echo.

W tym momencie wszedł do sali sam dyrektor policji. Rzuciwszy okiem wokoło i zorientowawszy się w sytuacji, stanął również silnie skonsternowany. Oficer złożył raport. Dyrektor kazał na próbę potrzęść silnie kilku śpiącymi, a widząc, że to nie odnosi żadnego skutku, zawołał:

— To wprost niesłychane!

Nagle zdjął go lek. A nużby profesor przyszedł do niego na konferencyę i niespodziewanie uspił go, a potem także innych urzedników?

Otrzasnawszy się, wydał rozkaz, aby do sali nie wpuszczano absolutnie nikogo i wychodząc kazał drzwi zamknąć, oraz postawić silne warty.

— Co robić? Co robić? — rzekł do otaczających go urzedników.

Pan Grzaszkiewicz Bol.

poszony jest o podanie o sobie wiadomości pod adr.: Główny, apteka: Wilamowski. 364

Uczeń potrzebny zaraz do apteki.

Zgłoszenia pod adr.: Główny, pow. Koźmieniński, ziemiańska, apteka Wilamowski. 365

Restauracja i handel korzenny

Michała Kukli, Kraków, ul. Karmelicka 1. 17, poleca: kulinę doborową, wydaje śniadania, obiady i kolacje, bufet bogato zaopatrzony. Wina, piwo, miód oraz wódki likiery po cenach przystępnych. Osobny gabinet dla brań towarzyskich. Polecam się łaskawym względem Panowemu P. T. Publiczności. **M. Kukla.** 366

Sprzedam realność w Prądniku Czerwonym

Wielki ogród z budynkami. Wiadomość: Prądnik Biały 25. 382

Pierwsza konc. Brzez Namiestniczo wyższa szkoła kroju i szycia

otwiera dnia 3 marca dla pań szyciemięjących 1-miesięczny kurs najłatwiejszego kroju, dla nieumiejących szyci 3-miesięczny kurs kroju i szycia. Dla pań pracujących w biurach, magazynach itp. kurs kroju wieczorny od godz. 7. Zgłoszenia przyjmuje się od 9 do 12 i od 1 do 7. 393

Nowo otwarty pierwszorzędny zakład krawiecki

cywilny i wojskowy Gagatex & Lipner przy ul. św. Marci 20 (Floryańska 35) poleca swój bogato zaopatrzony magazyn w materiały wełniane i ceny przystępne. Wykonanie staranne przez byłego majstra i kierownika technicznego firmy Back & Fehl. 494

Zawodowy masażysta

przychodzi do domu za umiarkowanym wynagrodzeniem w godzinach popołudniowych. Ul. Szlak 4, dozorca wskazuje. 395

P. porucznik WP.

rodny przemysłowiec i handlowiec, z wykształceniem uniwersyteckim, do otwarcia większego interesu potrzebuje gotówki od 20—30.000 kor., jeśliby więc ktoś mający mały kapitał na rozchody i wydatki, ulokował go w moich rękach, zapewniam mu kontraktem utrzymanie na całe życie — Tyko poważne odpowiedzi z podaniem adresu i nazwiska do „Gońca” pod „Kawaler”. 505

Kupię domek

w Krowodzy, Czarnej lub Nowej wsi. Zgłoszenia do Administracji „Gońca” pod „Domek”. 507

Mężczyzna lat 24,

przemysłowiec, katolik, posiadający własną getówkę, poszukuje panny lub wdowy do lat 35, w celu matrymonialnym. Posag dla wspólnego dobra wymagany. Zgłoszenia do Administracji „Gońca” pod „Przemysłowiec 11”. 508

Poszukuje nauczycielki

do lekcji fortepianu. Kremerowska 1. 8, II. piętro, drzwi na lewo. 509

Łaskawy znalazca,

który znalazł portfel, a w nim pieniądze, pasport na nazwisko Romana Krzymowskiego i inne dokumenta, raczy wrócić pasport i dokumenta, a pieniądze może zatrzymać. Do Admistr. „Gońca” dla Romana Krzymowskiego. 510

Pokój umeblowany

z osobnym wejściem w śródmieściu, wynajmę za dobrem wynagrodzeniem. Zgłoszenia tylko listowne: B. Piętkowski, Garbarska 7/1. 510

Młody inteligentny, samodzielny handlowiec,

pragnie poznać pannę lub panią miłej powierzchowności o skromnych wymaganiach, małżeństwo niewykluczone. Dyskrecja zapewniona, traktuję poważnie. Zgłoszenia pisemne do Administracji „Gońca” pozamiejscowych z fotografiami, za które ręczę słowem honoru pod „Spółna przyszłość 29”. 511

Pragnę poznać

lub nawiązać korespondencję z panną przystojną, inteligentną, nie koniecznie bogatą byle z sercem, na miejscu. Pierwszeństwo obeznane w handlu. Zastrzegam, że małżeństwo nastąpić mogłoby nie wcześniej jak za pół roku. Zgłoszenia wraz z podobiznami pod „Smutny 26” do Administracji „Gońca”. 512

Poszukuje pokoju umeblowanego,

od 15 marca b. r. Łaskawe zgłoszenia pod „M. S.” przyjmuje Administracja „Gońca”. 513

Rasowo m. ode dwie krowy,

już na ociełeniu zaraz sprzedam. Wiadomość: Kawiory 7, przy końcu Czarnej wsi. 514

Kawaler lat 24

fachowiec, zawrze znajomość z panną lub młodą wdową bezdzietną w celu matrymonialnym. Fotografia pożądana. Zgłoszenia do Administracji „Gońca” pod „Fachowiec”. 515

Zajmie się

troskliwie dziećmi bez matki w lepszym domu poza Krakowem, osoba poważniejsza, z dobrej, inteligentnej rodziny. Zgłoszenia pod „Opiekunka” do Gońca Krakowskiego. 517

Sypialnia, pojedyncze łóżka,

materace włosiane, półpiersi, pościel, bielizna dla hotelu lub pensjonatu, portyery, linoleum, karnisze, lampy elektryczne okazyjnie do sprzedania. Wiadomość ul. Gertrudy 29-C, I. p., na lewo — od 10—1 i od 3—6. 518

Piebania w Rudniku nad Sanem

poszukuje natychmiast gospodyni-kucharki. Podanie świadectwa i warunków konieczne. 615

Spółniczek do uruchomienia

i rozszerzenia przez wojnę zniszczonej Księgarni w mieście powiatowym, wschodniej Galicji, w celu matrymonialnym poszukuje. Zgłoszenia Księgarnia poska, Gródek Jagielloński. 616

Poszukuje się

panna mniejszego sklepu spożywczego, z wyrobami cukierniczymi lub handlu papieru. Zgłoszenia pod „Sklep” do Gońca Krakowskiego. 516

Młody przystojny mężczyzna, lat 26, pragnie poznać w celu matrymonialnym miłą, inteligentną, bogatą panią, lub młodą wdowę. Zgłoszenia nieanonimowe z fotografiami, za które zwrot ręczy się słowem honoru, pod „Szerokość” do Admstr. „Gońca”, P. osi się także o zgłoszenie Pań, które mają kartę przemysłową, lub konces na masarstwo lub tilię. 493

Kraków, Szczepańska 7, I p.

Wyższa uczelnia kroju i szycia „STROJ”

Kursy rozpoczynają się 5 marca. Urządzenie wzorowe. Ukwalifikowane siły nauczycielskie.

Zgłoszenia od 10—11 przedpoł. Prospekty darmo. 358

K T O

szuka posady, zajęcia głównego lub ubocznego — KTO szuka ludzi do pracy, ma wolne posady, — KTO chce coś sprzedać albo kupić — KTO wreszcie ogłosić chce inne swoje potrzeby, uczyni najlepiej, ogłaszając je w dziale **DROBNYCH OGŁOSZEŃ** naszego dziennika. Słowo po 20 hal. za jeden raz. — Drobne ogłoszenia nadesłane z prowincyi zamieszcza się w najbliższym numerze. **Olbrzymia poczytność i ogromne rozpowszechnienie w całej Polsce zapewnia doskonały skutek.**

Biurowo techniczno-handlowe „Industria”

potrzebuje wszelkich maszyn używanych lub nowych potrzebnych do fabrykacji zapalek. Oferty należy wnieść osobiście lub pisemnie: Kraków, Rynek 19, II. p. 489

Poszukuje się dzierżawy młyna gospodarczego.

Zgłoszenia pisemne pod: „Młyn” do biura dzienników i ogłoszeń Maryana Hupezyca, Kraków, ul. Jagiellońska 7. 489

Poszukuję zaraz sklepu frontowego na biuro, możliwie najmniejszego, w śródmieściu, przy ruchliwej ulicy. Może być parterowy pokój z oknami na ulicę i wygodnym wchodem. Zgłoszenia pod „Lokal biurowy” do Adm. „Gońca”.

KUPIE ZŁOTO

srebro, brylanty i kosztowności pracując najwyższe ceny EMIL GOLDASSEN, Kraków, Urodzka 25.

ARTYKUŁY SPORTOWE

wszelkiego rodzaju, nowe i stare, kupuję. Zgłoszenia z podaniem cen i jakości przyjmuje Biuro ogłoszeń Feliksa Staltera, Kraków, ulica Grodzka 1. 15 pod „ABC”. 603

!! NOWOŚĆ DLA PAŃ !!

pończochy, rękawiczki damskie, wałki jedwabne, jedwabie na metry

Perfumerya — Dystynkcyje oficerskie

polocają 430

E. Ostaszewski i E. Mayer, Kraków, Rynek gł. 5.

„SATYR”

tygodnik humorystyczno-satyryczny wychodzi w Krakowie pod redakcją **Władysława Grabiańskiego.**

W „Satyrze” drukowane są stale: Ferdek socyalik, Pan Walanty, listy Stańczyka do „Satyra”, Abram Sfinkeles, Osle kłopoty, Panie i Panowie, Pismacki, z teki Mizantropa i inne.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi: Kwart. K 16—, półrocznie K 32—, rocznie K 64—. Cena pojedynczego egz. K 1-20.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, Czysła 19.

Ogłoszenia do „SATYRA” przyjmuje wyłącznie Biuro ogłoszeń „Lot”: Kraków, Floryańska 25.

„GOŃCIEK KRAKOWSKI” zamieszcza już wszystkie ogłoszenia w żądanych dniach.

Polska Krajowa Klasowa

Polska Krajowa Klasowa

LOTERYA R. G. O.

5-ta Loterya klasowa Rady głównej opiekunów na I. półrocze 1919 r. **50.000 losów — 25.000 wygranych — i 51 premij.** Suma wygranych: **8 milionów 211 tysięcy marek polskich.** **Wielka wygrana: 750 tysięcy marek polskich.** Cena ćwiartki losu w każdej klasie 20 koron.

➡ Ciągnięcie II. klasy dnia 10 i 11 marca 1919 r. ➡ Na każdej ćwiartce pieczęć z Orłem polskim i napisem: Rada główna opiekunów w Warszawie, Kredytowa 4.

Generalne zastępstwo na Galicyę i Śląsk: **WITOLD WILKOSZEWSKI** udziela kolektur.

Zgłoszenia dla niego przyjmuje kancelarya adw. Dra Wilkoszewskiego, Kraków, ulica św. Anny L. 9.

Losy sprzedają w Krakowie. A. Barański, Mały Rynek. Bracia Safier, plac Dominikański. Grand Hotel, cukiernia. Kasa teatru miejskiego. Kawiarnia Bizanca. J. Rudnicki, Linia A-B. Hotel Saski, restauracja. J. Tomaszewski, dworzec osobowy. K. Waśniewski droguerya, Podgórze, Rynek gł. 3. M. Hupezyca, Jagiellońska 7. M. Sulikowska i Ska Grodzka 1.